

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: **W Warszawie:** rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75. Za odnośnienie do domu dopłać się miesięcznie kop. 5. **Na prowincji i w Cesarstwie** rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1. **Za granicą:** miesięcznie rs. 1 kop. 50. Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDEMDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-jej zrana do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej zrana do 1-jej po południu.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20. **Nekrologja** za wiersz 15 kop. **Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop.; każdy następny raz 8 kop. **Małe ogłoszenia** za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop. **Nadesłane:** za jeden wiersz garmontowy rs. 1. **Ogłoszenia do Kurjera** przyjmuje także Kantor własny *Kurjera* w Łodzi.

Dziś:	Narodzenie św. Jana Chrzt.	Wschód słońca o godzinie 3-iej minut 40	Wschód księżycy o godzinie 6 minut 4 r.	Czwartek:	Ireneusza B. M.
Poniedziałek:	Prospera Biskupa.	Zachód 8-iej " 20	Zachód 1 " 30 r.	Piątek:	PIOTRA i PAWŁA.
Wtorek:	Pawła i Jana M.M.	Długość dnia "godzin" 16 " 40	Wysokość wody na Wiśle st. 12 c. "10 (st. 14 c. 11)	Sobota:	Lucjanny Panny.
Środa:	Władysława Kr. Węg.	Przybyło 9 " 2	Dziś o godzinie 4-iej zrana ciepła 12°.	Niedziela:	Teodorka K.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517. W Łodzi kantor własny. Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313. Ogłoszenia do „Kurjera Warszawskiego” między innymi przyjmują: Agencja Havasa w Paryżu, Rudolf Mosse, Haasenstein i Vogler A. G., tudzież wszystkie pierwszorzędne biura anonsowe za granicą.

Nadesłane.

Warto przeczytać dzisiejsze ogłoszenie Gustawa Arnolda.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Janisława, jutro Wlastymila. **Zgromadzenia:** Zebranie koleżeńskie b. uczniów prywatnej szkoły realnej Wojciecha Górskiego. (Kościół św. Krzyża przy ulicy Krak.-Przedm.—9 zrana.) **Wystawy stale:** Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Lokal Towarzystwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 15—od 10-jej zrana do 4-jej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulca. (Lokal wystawy w hotelu Europejskim—od 10-jej zrana do 8-jej wieczorem.) — Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Lokal wystawy przy ulicy Nowy-Swiat № 27—od 10-jej zrana do 7½ wieczorem.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rękodzielniczego krajowego. (Lokal wystawy w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 66—codziennie od 10-jej zrana do 4-jej po południu, w niedziele zaś i święta od 12—4-jej po południu. Wejście bezpłatne.) — Wystawa Muzeum przemysłowego. (Lokal wystawy w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 66—codziennie od 10-jej zrana do 4-jej po południu, dla rzemieślników od 7—9-jej wieczorem, w niedziele zaś i święta od 10-jej zrana do 4-jej po południu.) — Wystawa etnograficzna. (Lokal wystawy przy ulicy Wiejskiej № 18, dom hr. Branickich—od 10-jej zrana do 6-jej po południu.) — Wystawa starożytności. (Królewska № 1, róg Krak.-Przedm.—od 10-jej zrana do 6-jej po południu. Wejście kop. 15.) **Wystawy terminowe:** Trzeci dzień wystawy kwiatowej. (Lokal Towarzystwa ogrodniczego przy ulicy Bagateli—od 9-jej zrana do 9-jej wieczorem. Członkowie Towarzystwa bezpłatnie; dla osób postronnych wejście kop. 30. Podczas wystawy od godz. 3-jej po południu koncert orkiestry Adolfa Sonnenfelda.) **Zabawy:** Zabawa kwiatowa w połączeniu z loterią fantową w dochód domu schronienia „Przytulisko”. (Ogród „Frasca” w pałacu hr. Branickich przy ulicy Wiejskiej—4 po południu. Wejście 50 kop.) **Wyciągi:** Rekord jednogodzinny na welocepedach na torze Towarzystwa cyklistów. (Lokal Towarzystwa na Dynasach—4 po południu.) **Popis** uczniów szkoły Towarzystwa muzycznego. (Sale renowacyjne—12 w południe.)

Teatry: Wielki: dziś „Pan Twardowski” (balet czarodziejski) oraz „Zabawa dziecięca” (divertissement baletowe); jutro przedstawienie zawieszono; — Letni: dziś „Bawidelko” (komedia); jutro „Półswiatek” (komedia); — Nowy: dziś „Gorąca krew” (wodewil); jutro „Piosenki tyrolskie” (operetka—z udziałem panny Klementyny Czosnowskiej) oraz „Ciotka Karola” (krotochwila). (8 wieczorem.) **Teatryki:** W o d e w i l (teatr łódzki): dziś „Jak się śmieją i płaczą w Warszawie” (farsa ze śpiewami); jutro „Jak się śmieją i płaczą w Warszawie” (farsa ze śpiewami). (8 wieczorem.) **Lombard miejski:** Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień jutrzejszy 29188 rs. 17 kop. (Pożyczki wydawane będą od 9—12-jej przed południem; prolongata walorów i wykupy uskuteczniają się od 9-jej zrana do 2-jej po południu i od 4—6-jej po południu.)

— Jutro w kościele św. Marcina (po-augustjańskim) odprawiona zostanie wotywa przed obrazem Pocieszenia N. Panny Marji o godzinie 9-jej zrana. — W kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) jutro odprawione będzie solenne nabożeństwo ku uczczeniu lat Chrystusa Pana. — W dniu jutrzejszym, o godzinie 9-jej zrana, w katedrze Matki Boskiej Częstochowskiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim) odprawiona będzie ku Jej czci solenna wotywa. — W tymże kościele, jak zwykle, po wielkim odpuszczeniu odprawione będzie jutro o godz. 9-jej zrana solenne nabożeństwo za zmarłych członków bractwa Opatrzności Boskiej, przed ołtarzem, o którym rzeczono bractwo ma staranie.

„Julia Alpinula.”

(Korespondencja własna Kurjera Warszawskiego.)

Aventicum 10-go czerwca.

W szarem życiu, wszak i to pociecha, w wagonie bodaj kolejowym, przebiegać szlaki, deptane ongi stopami legionów rzymskich, czepiać się wyobraźnią zamierzonych epok, które dziś nikłym zaledwie echem legendy, szczytkiem tu i owdzie kolumny jakiejś lub

fryzu przenoszą myśl hen po za siebie i same od niej oderwane niejako grubą pokrywającą je wieków warstwą i nas ze sobą odrywają od ziemi i codziennych jej trosk, kłopotów i popoliwości.

Bujalem też wyobraźnią co się zowie, gdy na zlecenie *Kurjera* wypadła mi z Genewy wycieczka do Avenches, bylego *Aventicum* rzymian, bylej stolicy rzymskiej Helweccji, a dziś drobnej miłośnicy w kantonie Vaud, w pobliżu południowo-wschodniego brzegu jeziora Morat (Murten) położonej. W Avenches to zabiegliwe towarzystwo miejscowe, związane w celu jakiego-takiego odgrzebania z popiołów minionego splendoru miłośnicy, w zachowanych do dziś dnia śladach amfiteatru rzymskiego zapowiedziało wznowienie po raz pierwszy odbytych w roku zeszłym przedstawień napisanego *ad hoc* przez p. Adolfa Ribaux dramatu „Julia Alpinula”, na tle „osobistych”, że się tak wyrażę, dziejów dawnego *Aventicum* osnutego.

Widowisko niecodzienne; przytem, jak mnie zapewniają, z dużym naciskiem na stronę dekoracyjną i obyczajową epoki założone, budziło szczere zaniepokojenie, nie mówiąc już o drodze samej malowniczą doliną rzeki Broje, a więc szlakiem Romy i poprzez liczne jej tu posterunki wodzące, uświetnionej nadto śladem bohaterskich walk Związku z Burgundją, a strojnej rojem starannie przechowanych i utrzymanych zamków i zameczków wieku XVI, XV-go, a może i dalej wstecz sięgających.

Nastroiwszy tedy duszę do kamertonu epoki cezarów, z politowaniem mijalem, pedząc ku Lozannie, wspaniałą nad Lemaniem willę Rothschildów, uroczy *Coppet*, własność ongi Neckera, pełne wspomnień pani de Staël wieżyce zamku *Prangins*, bylej rezydencji Józefa Bonapartego, z przynależnym do niej *chalet* em, ostatniem schronieniem zmarłego niedawno księcia Hieronima—coż bo to wszystko wobec „myszki” wieku Augustów. Przy tych świeżych, świeżutkich, nikłych tradycjach, pleśnią wieków, świadectwem dziejów prastarych, potężne było w oczu o pięciu wieżach średniowieczne zameczko w Nyon, na gruzach dawnego *Noviodunum*, rzymskiej *Colonia Julia eque-*

Uczucie zemsty rozplomiło mętne, znużone oczy barona. Żywo wziął ówmiarkę papieru, usiadł, a przysunawszy lampę i wielki kałamarz, ujął pióro do ręki i nieco drżącym, ale zdecydowanym piśmem śpiesznie pisał:

„Odwrociłeś się pan ode mnie, jakkolwiek wdzięczność za szczęście małżeńskie z Janiną, które jest mojem dziełem, powinna ci była wskazać inną drogę postępowania. Nietylko odmówiłeś dalszej pomocy, lecz nadto wypowiedzeniem danego przedtem kapitału przyczyniłeś się do tego, że bank, za którego założenie sam jesteś także odpowiedzialny, upaść musi haniebnie. Nie chcę patrzeć na to i wyjeżdżam, pozostawiając znanemu honorowi twemu i znakomite-mu doświadczeniu i zręczności p. Woryskiego rozwikłanie nieco zagmatwanych interesów. Na wyjeździe dam jednak panu dobrą radę: Zbliź się trochę więcej do Przemskiego, który jest człowiekiem godnym wszelkiego zaufania. On ma w ręku miliony greparowskiej sukcesji, a radby—bo to człowiek, który dużo pragnie i dużo potrzebuje—wraz z temi milionami wziąć w dodatku piękną sukcesorę. Nie wątpię, że to pana zainteresuje... i że odtąd będziesz baczniejszą zwracał uwagę na tego sympatycznego—jak twierdzi Janina—i dystyngowanego człowieka, a mnie za dobrą wskazówkę poświęcisz przyjazne wspomnienie... Bliższego adresu mego na razie nie podaje, bo go sam dobrze nie znam. Prawdopodobnie: w Europie. Gdybyś chciał mi odpowiedzieć, opatrz kopertę dopiskiem: *à suivre*.”

Baron Marewicz.

Ps. W takich listach zawsze *post scriptum* być musi. Więc je dodaję: Znajac Janinę, jako czuły opiekun jej dzieciństwa i pierwszej, mocno wrażeniami artystycznymi urozmaiconej młodości, ani chwili nie wątpię o powodzeniu Przemskiego. Orecki był poezją młodości—Przemski, to proza, bez której w późniejszym życiu, w chwilach „psychologicznych” obyć się tak trudno!

Skończywszy pisać, baron odetchnął z zadowoleniem.

— Nie chciałeś, Przemsiu być, ze mną w zgodzie—mruknął—wstydziliście się znajomości z Marewiczem, zniecales się szydęro nad nim, a greparowskie miljoniki chciałeś sam zagarnąć... nie liźniesz ich, nie liźniesz!

Zapieczetował list, na kopercie napisał adres Leszczyców i spojrzawszy na zegarek, wstał żywo.

— Ostatni czas!—szepnął.

Z pośpiechem wziął się do pakowania kuferków podróży, a w godzinę potem już go nie było we Lwowie.

Pozostawiona w mieszkaniu gorejąca lampa, wypaliła się i dogasała. Płomień kilka razy buchnął silnie, rzucił jaskrawe światło, zamigotał i skwierczał zgasł.

Przez okno pierwsze brzaski świtu chmurnego dnia jesiennego wniknęły do pokoju i martwym odbłaskiem padły na ściany, sprzęty i rupiecie, rozrzucone w nieładzie.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

KRES.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

Przez

ADAMA KRECHOWIECKIEGO.

(Dalszy ciąg.)

Pomimo trapiących myśli, Marewicz się uśmiechnął mściwie. — Będzie kłopot—szepnął—a dobrze im tak... Nie widzą mnie, pomóż mi chcieli, mają teraz za swoje. W myśli przedstawił mu się plastycznie obraz dnia jutrzejszego: Od rana wokoło banku tłumy... Czeka na otwarcie kasy; napróżno. Nikogo niema, tylko Woryski i Szezurkiewicz... Ci nie wiedzą sami, co robić. Popłoch się wznaga, w całym mieście krzyk: skandal! Leszczycy się wścieka, Janina w rozpaczy, Przemski napróżno pociesza. Woryski idzie pod klucz... — Dobrze im tak!—szepnął—dobrze! Poniewiem ja mna, a ja im za pogardę płacę... Ale temu Przemskiemu jeszcze się coś ode mnie należy. Chciał zalać nasze rachuneczki... Ostatni załatwi!... Chłystek... zachciało mu się milionów i Janiny—zobaczymy...

stris wzniesione; a dalej Lozanna, byle *Lausonium*, choć wspomnienia Romy w muzeum się tylko przechowały miasta, a średnie wieki jeno trwają w pysznej katedrze i biskupim pałacu, dziś pomieszczeniu biur administracyjnych kantonu; wreszcie choćby nawet te snujące się po jeziorze, niby mewy, łódzie o podwójnych, jak skrzydła, trójbocznych, pod ostrym rozstawionych kątem żaglach, pozostałość lacińskich jeszcze czasów, Lemanowi już tylko właściwa.

Niebawem po za Lozanną pociąg, czas jeszcze jakiś biegnący brzegiem jeziora ku Vevey (*Vibiscus* dawne) z cudownym na Alpy widokiem, po wspinałym wiadukcie i szeregiem tunelów zatacza koło na północ, a porzucając przy stacji Palézieux tor, wiodący do Friburga i Bernu, zbacza nieco ku zachodowi i wkracza w dolinę Broye'i.

Dziki zrazu, skałami zwarte brzegi rzeki, rozlewają się następnie w równinę płaską, szeroką, bagniska nawet miejscami. Na wzgórzach to tu, to tam, strzelają w niebo smukłe, kragłe o spiczastych, stożkowatych dachach wieżycie zamków i zamczków, w strukturze swej lekkich, jasnych wesołą nutą jakąś odbijających na tle błękitu, wyjątkowo na te czasy pogodnego. Rozsiadły się na ruinach starych kapitolów, których resztki ocalałe, wchłonęły niejako w siebie. Okolica otwarta, żyzna, pokryta łanami zbóż, pełna łąk drzewami owocowymi usianych; zamknięta po lewej siniejacym w dali, jednolitym, o łagodnym spadku wałem jurajskim, po prawej bliżej nieco rozrzuconymi forpocztami potężnego jądra Alp berneńskich, od północy stacza się ku Solurze, Argowji, Bazylei, Abazji i Badenowi. Szlak Romy!... Piękna kraina, po którą później z myślą wskrzeszenia dawnej Burgundji królewskiej, niebaczna sięgnął ręką Karol Śmiały, i straciwszy pod Grandron skarby swoje, rycerską uronił sławę nad Moratem, aby wreszcie dać życie pod Nancy. W dwójnasób przemagające siły książęce padły pod ciosami na tradycjach Morgartenu i Sempachu wykarmionych szeregów Zwiazku.

Już w *Palézieux-halte* mignęły mi przed oczyma ruiny starszego od innych zamczyska, to znowu dobrze podeszły wiekiem, choć w lepszym prezentującym się stanie zamajaczył na wzgórzu, ponad miasteczkiem Rue. W Moudon, rzymskim *Minodunum*, dawnej stolicy krainy Vand, prócz pięknego kościoła gotyku, dwa na raz zanotowałem w pamięci zamki, i jeszcze jeden w Lucens, i jeszcze jeden w Henniez, by wreszcie zamyślić się dłużej wobec pięknej panoramy, czystońskiego jak wszystko w Szwajcarii, gdzie doprawdy konkursy rozpisywaćby można na znalezienie pchły, miasteczka Payerne, *Peteriacum* ongi, a później często odwiedzaną przez królów Burgundzkich jeszcze rezydencji. Królowa Berta, małżonka Rudolfa II-go, w X-ym wieku zbudowała tu kościół i opactwo benedyktynów, dziś w salach: pierwszy—magazynu, drugie zakładu wychowawczego. W r. 1817-ym pod wieżą starej świątyni odnaleziono zwłoki królowej i syna jej Konrada, i złożono je w nowym kościele. Do dziś dnia pokazuje tu siedło jej z otworem na pomieszczenie kadzieli, a pamięć bogobojnej pani przechowała się dotąd w okolicy, gdzie ze czcią wspominają czasy, kiedy to w Payerne „przedła królowa Berta”.

Było gdzie wojawać wyobraźnią i wypatrywać oczyl Nareszcie na 70-ym od Lozanny, a 130-ym kilometrów od Genewy, na niepokojnym, samotnym domku stacyjnym wyczytałem napis: *Avenches*. Stałem u celu i na czas jakiś spadłem z obłoków na ziemię. Wsluchany w kołowrotek królowej Berty, prawie nie zauważyłem wypełniającego dokoła mnie po brzegi wagonu, tłum studentów-niemców, którzy obyczajem swoim całą drogę, aż do ochrypnięcia na najrozmaitsze a wszystko fałszywe głosy, wyśpiwywali a raczej wykrzykiwali niemilosierne długą litanję piosenek burszowskich. Niektórzy nie umiając wszystkich na pamięć, filistry znać jeszcze, z nabożeństwem rozwierali zbiorki utworów tych drukowane, i ile sił i możliwości starczyło dorzucali krzyki własne do ogólnego harmideru.

Jechałem pociągiem t. z. *spécial*, z Lozanny umyślnie na uroczystość *aventyczeńską* wysłanym. Wyspał się z niego na stację rój pasażerów i wszyscy czempredziej jeli się wspinać na strome dość wzgórze, na którym widniało miasteczko, skupione dokoła podobnego jak dwie krople wody do innych w okolicy tej, zamczku, o kragłych wieżycach, spiczastych dachach, z wypisanym na frontonie rokiem 1568-ym. Nie było jednak czasu bliżej się nad nim zastanawiać, o w pół do pierwszej rozpoczynało się przedstawienie, a o kwadrans na dwunastą stanęliśmy na stacji. Pobiegłem do kasy, pytając o *service de la presse*, odpowiedziano mi, że pomyślano o niej, ale tylko dla prasy szwajcarskiej, mruknąwszy tedy coś o przepisach gościnności, kupiłem bilet, a w dodatku egzemplarz dramatu i z kolei pomyślałem o obiedzie.

Po drobnem, 1,864 mieszkańców zaledwie liczącym miasteczku, wielkich rozkoszy kulinarnych spo-

dziewać się nie mogłem, głód jednak dokuczał, a nie wiedząc gdzie się obrócić, na chybił-trafił, puściłem się śladem tłumy, który na podobieństwo moje stworzony, prawdopodobnie także szukał posiłku, z tą nade mną przewagą, że wiedział gdzie go znaleźć. Bystre to moje rozumowanie, niebawem doprowadziło mnie do celu. Widząc, iż wszyscy kierowali się ku ratuszowi, jakkolwiek przypuszczałem, że czynią to z platonicznym zamiarem zwiedzenia tylko budynku, wsunąłem się na schody za innymi, i oto na jednym z zakrętów spotkałem siedzącego przy stoliku takiego pana, co po 2 fr. sprzedawał bilety na obiad. Miasto zatem pomyślało o przyjęciu gości swoich, za co niechaj mu będą dzięki.

Posiliwszy się skromnym, ale pożywnym obiadem, starając się o jaknajszybsze, napoleońskie załatwienie się z charakterystycznym szwajcarskim menu (zupa wodzianka, szpinak z wędlinami i t. p.), zawróciłem ku śladom wielkiego ongi amfiteatru, w którego wgłębieniu bujnym a zwartym trawnikiem poroślem, byleż arenie, naprzeciw *ad hoc* wzniesionej sceny, pod gołem niebem ustawiono długim szeregiem ławki dla widzów. Słońce piekło niemilosierne, zabrakło bowiem wraz z Romą i purpurowych osłon nad cyrkami; śledzono jednak mniej może z zajęciem, jak ze skupieniem ducha, mimowoli w inne przeniesionego czasu, wątku sztuki na miejscowej legendzie opartego.

Cóż rzec o przedstawianiu tem, celu, a może tylko pretekście wycieczki mojej, o „Julji Alpinuli”?

(D. n.)

W. Karcewski.

z sali obrad.

Obrady cukrowników.

W dalszym ciągu rozpoczętego onegdaj posiedzenia cukrowników obradowano wczoraj również w nader licznym komplecie, poruszając przeważnie kwestje specjalne, w bezpośrednim związku z tą galezią produkcji zostającą. W małej salce, przy natłoku obecnych, panowała temperatura istic tropikalna i dziwić się należy, dlaczego na miejsce posiedzeń nie obrano sali wielkiej, daleko ku temu celowi odpowiedniejszej.

Do więcej interesujących zaliczyć należy referat p. Wojcieckiego, dotyczący zmiany filtracji kostnej na filtrację mechaniczną. Kwestja dla cukrowni niezmiernie żywotna i dlatego szczegółowo traktowana. Przemawiali pp. Stanisław i Bohdan Broniewscy, Rutkowski, Natanson, Bierzyński, Komorowski i inni, a z dyskusji wyciągnąć się da ten wniosek, iż producenci unikają głównie zmiany z obawy strat, jakie ztąd dla produkcji wypaść mogą. W rezultacie zdania pozostały podzielone, a propozycja p. Broniewskiego odbycia prób ścisłych utrzymała się o tyle, iż przeprowadzenie ich pozostawiono cukrowniom, z tem zastrzeżeniem, iż mają być dokonane według pewnego ułożonego planu, a rezultat zakomunikowany na następnych posiedzeniach. Do ułożenia planu zaproszono pp.: Wojcieckiego, Broniewskich, Piaseckiego i Lebkowskiego.

Ze sprawozdania z posiedzeń cukrowników niemieckich w zastępstwie nieobecnego p. Szyllera zdawał relację p. Natanson. Materiał okazał się wielce zajmującym. Sprawozdawca zaznaczył naprzód ruch, jaki zapanował w cukrowniach czeskich w kierunku zakładania stacyj meteorologicznych, w skutek czego w ciągu dwóch lat ostatnich powstało tam przeszło 2,000 stacyj przeważnie pluwiometrycznych. Zwrócił następnie uwagę na stojącą obecnie na porządku dziennym w Niemczech sprawę zużytkowania liści buraczanych na karm dla inwentarza; dotknął kilku poglądów fachowych: co do dyfuzji i saturacji cukru, wreszcie zatrzymał się najdłużej nad dążeniem zużytkowania melasy na paszę. Sprawa rzeczona zarówno ważną jest dla cukrowni naszych, jak dla cukrowni niemieckich.

Tam wywołał ją spadek cen melasy, u nas obniżka wartości sprzedażnej tego produktu jest również coraz większa, a że koszt przeróbki melasy na cukier (ze względu na potrzebę odpowiednich maszyn) jest znaczny, pozostaje więc jedna droga zużytkowania jej na pokarm dla inwentarza. I tu jednak występuje trudność dokładnego łączenia produktu tego z paszą. O sposobach usunięcia jej myślą wszakże już dziś postępowi rolnicy, a że zadanie jest pilne i rozwiązać je potrzeba, przeto przebiegu sprawy z uwagi spuszczać nie można.

Z kolei zabrał głos p. Kipman, ażeby w obszernym wykładzie wykazać potrzebę scentralizowania siły motorów i zastosowania elektryczności w cukrowniach.

Mowa przedstawił korzyści takiego zjednoczenia i starał się przekonać cyframi, iż urządzenie i obsługa maszyn elektrycznych nie będzie kosztowniejszą.

Jeżeli zaś używane w początku maszyny przedstawiły pewne nieprawidłowości, obecnie i w tym kierunku nastąpiły pewne ulepszenia, i zastosowanie siły elektrycznej nie przedstawia żadnych przeszkód.

Elaboraty pp. Siekluckiego: o zastosowaniu palenisk przegrzanej i Niekonta o saturacji ciągłej i odpowiednich przyrządach, jako zbyt specjalne, do omówienia się nie nadają. Natomiast podnieść musimy relację p. Krajewskiego, obejmującą rezultaty prób konkursowego palenia pod kotłami w cukrowni Młodszych.

Sprawa ogólnego w tym kierunku konkursu, jak wiadomo, niejednokrotnie stała już na porządku dziennym. Oczekiwano od niej rezultatów nader poważnych, a jakkolwiek poruszyły go obecnie i przeprowadziły siły pojedyncze, wynik jego przewyższający wszelkie przypuszczenia.

Sprawozdawca, opierając się na cyfrach ścisłych wykazuje różnice, jakie otrzymano z porównania obsługi kotłów, prowadzonej jednocześnie i w jednolitych warunkach przez 18-tu palaczy, z których le dwa trzech pierwszych idzie w pewnej z sobą zgodności, reszta zaś wykazuje coraz ujemniejsze rezultaty.

Według obliczeń p. K. różnice te dochodzą tysięcy rubli, a fakt powyższy świadczy najlepiej, jakiego jest znaczenia dla fabryk ta sprawa i ile przez uregulowanie kotłów i zaprowadzenie ścisłej nadzoru nad zużyciem materiału opałowego kontroli zyskać można.

Z innych kwestyj dotknięto jeszcze w pobieżnej relacji wirówki z motorem elektrycznym, zaznaczając potrzebę szczegółowego zbadania jej zalet i wad. Zastanawiano się dłużej nad projektem p. Rutkowskiego, dotyczącym zmian w szematach sprawozdanych, ogłoszonych w *Gaz. rolniczej*, omówiono wreszcie niektóre wyniki kampanji ubiegłej, zwracając uwagę na: praktyczne znaczenie pluzka p. Postawki, rezultaty używania wysłodu do fuzji itd.

W ogólności obrady szły zjawo—przy zobowiązaniu objaśnianiu się i dzieleniu każdą nową obserwacją.

Z działu reklamowego wymienić należy narzędzia przedstawione przez p. Neumana i anonse fabryki smarów pod firmą K. Olchowicza, które formą skromną a wytworną zwracały na siebie ogólną uwagę.

Obrady zakończono o godzinie 8-jej wieczorem, a zakończono je propozycja urządzenia w dniu dzisiejszym wspólnej wycieczki do Młocin, w której większość zebranych bierze chętny udział.

NA POWĄZKACH.

Niedawne to jeszcze czasy, gdy droga, prowadząca obecnie do cmentarza powązkowskiego, roila się, rzeźbiona, tłumem smutnych ekwipaży, odprowadzających cich zmarłych na spoczynek wieczny.

Dziś zaledwie że parę trumien na dzień przesunęło się przez tę dzielnicę miasta, i to trumien tych nieboszczyków, którzy pozostawili po sobie przynajmniej tyle gotówki, że ona starczyć mogła na zakupienie trzech łokci ziemi.

Szary tłum wędruje na Brudno.

Kto pamięta Powązki z przed czterech lat jeszcze ten dziś ich nie pozna; zamieniły się one w rozkoszny ogród, którego smutne przeznaczenie zdradzają tylko krzyże, otoczone przeważnie zielenią miejscową i egzotyczną, zachowaną z chwalebna pieczołowitością.

Na porządek ten wpłynęły niezawodnie urządzenia wprowadzone przez obecnego zarządcę cmentarza p. Plucińskiego, od d. 1-go maja r. b.

Nowego gospodarza przywitała przedewszystkiem wielka moc połamanych krzyżyków, jakie mu są okrogowy nadesłał, jako *corpus delicti*, o które rozmaitym osobnikom wytoczono procesy, dalej nieporządkiem wśród służby licznej, z rodzinami do 150 osób, zanieczyszczających te groby, za których pielęgnowanie im nie płacono, na rzecz tych, których rodziny się opłacały, wreszcie istic skandaliczne sceny po porządkach, jakie wyprawiały baby cheiwe zarobku około darniowania grobu tylko co złożonego do ziemi nieboszczyka.

Przy niesystematyczności w robocie tej, cały cmentarz przedstawiał oazy dobrze zachowane i zbiorowiska śmieci.

Próbowano przeróżnych sposobów w celu zaradzenia złemu, aż wreszcie na przedstawienie dozoru cmentarza, zarząd tegoż zdecydował się podzielić całą Powązki na 45 działów i każdy dział powierzyć jednemu ze służby, któremu tylko w nim wolno jest zajmować się konserwowaniem grobów.

Oddziałowy taki dbać musi o porządek w całym dziale i za niego jest odpowiedzialny, wreszcie pilnować dróg otaczających jego kwatery, na utrzymanie których zarząd cmentarza posiada tylko rs. 150 rocznego etatu.

Dzięki temu, dziś niema spraw o łamanie krzyży;

naudzycia chwywane są na gorącym uczynku, a groby nieopłacane nie są przecież zanieczyszczane śmieciem, jak to bywało dawniej, choć je trawa porasta.

Odpowiedzialny zarządca działu czuwa nad nimi, pilnuje i strzeże.

W tych dniach np. schwytano trzech małoletnich wyrostków odrywających blachy, przyaresztowani zeznali, że ich namówił do tego pewien blacharz, obiecając zapłaty 4 kop. za funt blachy.

Przestępcy objaśnić umieli tylko, że kusiciela nazywali „ślepyem”.

Amatora taniej blachy odszukano jednak, zrobiono z niego rewizję i, rzecz prosta, wsadzono do kozy.

Schwytano również natychmiast jakąś sprytną, dystygnowaną damę, która zrywała z grobów kwiaty i chowała je do zamkniętej parasolki.

Wszystko to dowodzi pożytku zaprowadzonego na Powązkach porządku, na który przywykli do niekarności skarżą się, dowodząc, iż nowe urządzenia są niesprawiedliwe.

Tymczasem i sama służba jest wielce z nich zadowolona.

Działy naturalnie przynoszą nierówne dochody, a więc najbogatsze dano najstarszym w służbie i najpilniejszym, a najuboższe najmłodszym i najmniej pilnym, wytwarzając w ten sposób bardzo korzystną emulację.

Jeżeli dodamy do tego i oznaczoną cenę za konserwację grobu, nie pozwalającą na wyzysk, będziemy mieli dokładny obraz dodatniej gospodarki obecnej zarządu cmentarnego, zasługującej ze wszelkich miar na pochwałę i uznanie.

brozurę skandaliczną itd. Takich oponentów trudno uważać za apostołów...

Z wiosennego targu zbożowego ucieszą się tylko telefonistki, gdyż zwykle dawał im nadmierną robotę. W ogóle Wiedeń roztelefonował się nadzwyczajnie. Abonentów jest 6772, a byłoby trzy razy tyle, gdyby opłaty zmniejszono. Dziennie bywa nawoływanych 85,000, czyli 30 milionów „hallo, hallo” na rok. Tego roku bywa już dziennie 110,000, liczba z wszystkich miast najwyższa. Potrzeba też całej armii niewolnic, żeby tej gadatliwości podołać.

Ustawy przeciw opilstwu będą musiały niebawem wzbogacić się dodatkowymi przepisami przeciw obżarstwu alkoholem. Żadne żarty, zaczynają już tutaj fabrykować lody alkoholowe według metody prof. Dewara w Londynie. Skoro powietrze skrapla się, ozony krystalizują, w czym prof. Wróblewski i Olszewski w Krakowie są majstrami, więc anglik w też tropy zaczął kalkulować, jakby to można w puszcze blaszanej brać na wycieczki kryształki alkoholu? Tutejsza *Pharmaceutische Post* powiada, że proceder już znaleziony. Robią jakąś mieszaninę kwasu węglowego i eteru, która ulatniając się, wywiązuje 200° C. zimna. W tej temperaturze alkohol ścina się na masę jasno-krystaliczną, gdy potem ta masa znowu topnieje, zamienia się na ciecz gęstą, jak syrop. Zatem amatorowie będą mogli alkohol taki albo zagryzać albo łyżką pojadać, a nikt ich o opilstwo pościagać nie będzie. Dobrze i to na te ciężkie czasy, może powstanie przysłowie: Dobry talerz syropu, na biedę chłopu, dobry kubik alkoholu, gdy bieda w domu i w polu.

*

Berlin, 22-go czerwca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Regaty w Kielu.)

Para cesarska dzisiaj zrana podjęła podróż do Kielu, gdzie niebawem rozpoczyna się wielkie regaty klubu cesarskiego. Wyścigi będą ciekawe, bo rozegranych będzie aż pięć nagród cesarskich.

Pierwsza, fundowana przez cesarza dla gigów służbowych, dwa razy już dostała się w udziale kontradmirałowi Barantonowi i przejdzie na własność kontradmirała, gdy zwycięży po raz trzeci; druga nagroda cesarska, fundowana d. 28-go czerwca 1892-go r. dla jachtów żaglowych 1-ej i 2-ej klasy, dwa razy przypadła księciu Henrykowi, którego jacht „Irena”, noszący imię małżonki księcia, zwyciężył. Pozostaje nadto do rozegrania trzy nagrody cesarskie, fundowane ubiegłego roku, mianowicie biegi o puchar „Kommodora”, puchar „Meteora” oraz „Nagroda hohenzollernska”, na którą składa się znaczna suma pieniężna, której wysokość jest zależną od wielkości jachtu żaglowego.

Ostatniej nagrody nie rozegrano ostatniego roku, gdyż do startu nie stanął jacht, odpowiadający warunkom konkursu. Konkurenci bowiem winni wykazać, że załoga jachtu jest niemiecka, że plan budowy jachtu jest niemiecki i że budowy dokonał konstruktor niemiecki.

*

Paryż, 20-go czerwca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Postępy bakterjologii.)

Na przedmieściach Paryża dyfteryt czyni od pewnego czasu wielki spustoszenia. Po Bougival, Bois-Colombes, Chatou, wybuchła epidemia w Vésinet. Początkowo sądzili mieszkańcy tamtejsi, iż mleko jest rozsądkiem drobnoustrojów dyfterytycznych, obecnie zaś przyczynę zarazy widzą w przesycaniu gruntów przyległych nieczystościami z kanałów paryskich. Tymczasem w świecie bakterjologów panuje obecnie wielkie zwątpienie co do roli samych drobnoustrojów.

Dr. Charrin, szef laboratorium patologii ogólnej na wydziale lekarskim, członek komitetu higieny publicznej, twierdzi na zasadzie ostatnich badań, że bakterje Ebertha, uważane za zarazki tyfusowe, spotykają się niezmiernie rzadko w wodzie. Wnioskować więc można, iż znajdowano w wodzie bakterje dość podobne, które wzięto za bakterje Ebertha; takim właśnie jest *bacterium coli commune*, znajdujący się w znacznej ilości w kiszkiach i uważany przez wielu uczonych za równoznaczny z bakterjami Ebertha.

Dr. Charrin twierdzi, że jeśli do litra wody włożyć centymetr sześcienny kultury, zawierającej bakterje naszych wnętrzności, oraz 10 centymetrów sześciennych kultury, zawierającej bakterje tyfusowe, to po upływie jednego lub dwóch dni niemożliwym jest odnalezienie tych ostatnich; giną one w walce z *bacterium coli* i skutkiem niekorzystnych warunków życia w wodzie. Nie idzie jednak zatem, aby można było bezkarnie pić wodę zanieczyszczoną, jest bowiem ona szkodliwą pomimo nieobecności w niej bakterji Ebertha. Według dra Charrin'a, wszyscy mamy w sobie zarodki różnych chorób, a więc być może i tyfusu; woda więc, zakażona drobnoustrojami lub substancjami trującymi, może przyczynić się do rozwoju tych zarodków. Doświadczenia, dokonywane na zwierzętach, wykazały, że na rozwój choroby wpływają w wysokim stopniu substancje trujące oraz obecność innych bakterji. Taką więc zapewne jest rola wody w tyfusie. Podobnie sprzyjającymi warunkami są: niedosta-

teczne odżywianie, przeciążenie pracą, zmiana klimatu, życie nieregularne i t. p. przyczyny osłabienia organizmu, a tem samem przygotowania gruntu odpowiedniego dla choroby.

Na poparcie tego twierdzenia dr. Charrin przytacza mnóstwo przykładów, z pomiędzy których najświeższy dotyczy epidemii tyfusowej w załodze wojskowej departamentu Isère, gdzie woda nie mogła być podejrzywana; podlegali tu chorobie wyłącznie żołnierze nowozaciężni, nieprzyzwyczajeni do trudów życia wojskowego; główną więc przyczyną było tu przeciążenie pracą fizyczną.

Z twierdzenia tego wynika, iż przedewszystkiem trzeba unikać wszelkich zaburzeń w funkcjach życiowych, a organizm będzie odpornym na wszelkiego rodzaju mikroby chorobotwórcze.

Za dni kilka rozpocznie się „Kongres gier olimpijskich”, organizowany staraniem związku towarzystw atletycznych. Protektorat nad kongresem objęli: król belgijski, książę Walji, szwedzki następca tronu i inni. Prócz posiedzeń, mają być i popisy sportów atletycznych.

W tych dniach otwarto wystawę, zorganizowaną staraniem założonego przed rokiem Towarzystwa minjaturystów i kolorystów. Utwory artystów tej kategorii ginęły zwykle na wystawach obrazów. Pomyślnym przeto dla sztuki objawem jest zjednoczenie ich obecne, ułatwiające rozejrzenie się i wytworzenie sobie o nich dokładniejszego pojęcia. „Société des miniaturistes et enlumineurs de France” urządziło dwa działy; w jednym mieszczą się dzieła mistrzów dawnych; jest to jakby muzeum ciekawe; w drugim—prace współczesne.

*

Londyn, 19-go czerwca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Profesor H. Drummond o pochodzeniu miłości.)

Do najznamienszych dzieł filozoficznych zaliczyć należy profesora Henryka Drummond'a „Odczyty fundacji Lowell'a o naturze ludzkiej” lub dosłownie z angielskiego: „O człowieku wstępującym wyżej” (*the Ascent of Man*). Odczyty, miane w Oxfordzie, wyszły obecnie w jednym dużym tomie (444 str.).

Według teorii ewolucjonistów szkoły Darwina, organicznym prawem życia wszelkiego jest walka o byt. Drummond uzupełnia tę naukę, głosząc, iż kamieniem węgielnym ewolucji jest walka o życiowy byt—nie własny, lecz innych organizmów, czy jednostek. Ztąd też, w płci i wynikającym macierzyństwie uważa on nauką podstawę cnotliwości i religii... Innymi słowy, kiedy teologowie upatrują prawie jednogłośnie w pewnych sympatjach *damnosam hereditatem* grzechu pierworodnego, Drummond jest wręcz przeciwnego zdania.

Zostawiając roztrząsanie jego wywodów krytykom uprawionym, streszczę tylko ciekawy rozdział, w którym profesor omawia pochodzenie miłości. Wychodzi on z założenia, iż pociąg płciowy pośrednio tylko podąża na świat miłość. Bezpośrednio i *per se* jest ten pociąg *loveless*, bezmiłosny, co się widzi w niższym świecie przyrody i w niższym ukształceniu natury ludzkiej, gdzie między mężem a żoną miłość nie istnieje... W świecie zwierzęcym apatja między skojarzonymi rodzajami jest „radykalną i powszechną”, o wspólnym pożyciu mowy prawie nigdy niema. W ogólnym ustroju jedna jest tylko krótka pora... która niegdyś i dla człowieka istniała: potem, z niektórymi wyjątkami, rodzaje się rozstają.

Więc—zawsze według Drummonda—istnienie płci różnej nie odpowiada za istnienie miłości. Miłość nie jest koniecznym czynnikiem międzypłciowym: jest miłością, całkiem niezależnie. Zkąd więc pochodzi? Jeżeli ani mężczyzna światu jej nie dał, ani jego w życiu towarzysząca—któż ją dał? Odpowiada profesor bardzo wdzięcznie: *dało ją dziecko*. Przed przyjściem na świat dzieciny, w mężczyźnie nie było miłości, w kobiecie była ona zamrażana, *frozen*, lecz dnia jednego „drobne niemowlę przyniosło z sobą pierwszy kwiat miłości—która nie była namiętnością, ani samolubstwem—jako dar Stworzyciela, jako woń, uświęcająca świat cały.” Stopniowo, lecz daleko później, ten sam maleńki i nieświadomy pośrednik wzruszył duszę ojcowską. I znów dnia jednego „w kochaniu drobnej dzieciny spotkali się jej rodzice”. Dodaje autor: „że takie jest prawdziwe pochodzenie miłości, że przysłała ona nie z mężów, ani z ich towarzyszek—lecz przez ich dzieci—dowodzi najprostsze badanie życia dziecka.”

Ed. N.

*

San-Francisco, 23-go maja.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Sztuka na wystawie.)

Zarząd wystawy w urzędowaniu zabaw jest niestrudżonym. Wczoraj odbyła się „bitwa kwiatowa”, której ofiarą padły miliony róż. Publiczności zebrało się przeszło 100,000.

Wieczorem spalono wspaniałe ognie sztuczne, w formie kwiatów.

Piękne płótno utalentowanego artysty Tadeusza Sulimę Popiela „Po burzy” zostało nabyte z tutejszej wystawy przez amerykańnika E. Schoenberg za 3,000 dolarów i ofiarowane do jednego z najbogatszych muzeów w Stanach Zjednoczonych, mianowicie w St.-Louis.

Znajdzie ono tam pomieszczenie wśród najznakomitszych.

Wiadomości zagraniczne.

Wiedeń, 22-go czerwca.

(Korespondencja specjalna Kurjera Warszawskiego.)

(Powodzie.—Telefony.—Lody alkoholowe.)

Mimo chłodu, wonieje całe miasto naftaliną, zacherlonym, terpentyną, karbolem i wszelkimi specyfikami przeciw molom, któremi zaopatrzone mieszkania na lato. Jedni pojechali, drudzy na ruinach tapicerskich porządków czekają zmiłowania Bożego. A tu leje i zimno; w mieście można sobie jeszcze radzić, ale ci, co frunęli na trawę, złudzeni słońcem majowym, nadsyłają zewsząd srogie lamentsy: Szaro i szaro, nigdzie błękitu, puk, puk, puk, grad, śnieg, fitu, fitu, kaszle, katar i nogi mokre, deszcze i wichry na cztery rogi, świeć się wiosenny raj, czerwcowy; letnik jest skazany na arest domowy. Błękitno-rude są tylko nosy, drogi błotniste, z trawników stawy; nawet knajppista, co chadza bosy, wstręt ma do wody, mleka i kawy; ponczu chce, grogu, grzanego piwa, ani się wstydy wleźć do szlafrocka, jedna dlań tylko chwila szczęśliwa partja winta albo taroka. Bo nawet pieczeń, nim ją przyniosą, już na talerzu ohydnie skrzępiła. Takim to słońcem i taką rosą darzy nas czerwiec, zwiastownik ciepła. Furfant i zdrajca z takimi żartami; zapalcie w piecu; dawajcie karty; o „procedurkach” niech nikt nie bredzi, wycieczki! człowiek rad jest, że siedzi, i jeszcze nie wie, czy w takiej wiosnie, nawet przy piecu mchem nie porośnie... itd.

Letnicy dadzą sobie radę; przesilenie dnia i nocy przesili i stotę; gorzej z powodziami. Dotychczasowe straty w Galicji, na Szlaku, na Morawach i Węgrzech obliczają na 60 milionów, nędza, głód, będą oczywiście i choroby, a już najgorzej, że nie tylko tegoroczne zbiory poniszczone, ale pola popsute, zamulone, zamienione w jałowiznę, albo w kamieniska. Wskutek słyty ogólnej obawy śnieży; przeniesienia na Węgrzech stoi niżej średniej, toż samo jęczmień, owies, rzepak...

Targ zbożowy w Wiedniu będzie mizerny, zwłaszcza, że polityka strachu spowodowała dalsze despekty dla Wiednia; kupy w Peszcie i Debreczynie uchwalili, że nie podają do Wiednia, skoro tam sytuacja niemiła i niepewna; jada do Wiednia, po co kłaść palec między drzwi! Taki ruch zgola nieuzasadniony na szkodę Wiednia wywołała niefortunna rejterada wiedeńskiej giełdy zbożowej.

Madjarowie tymczasem radują się zwycięstwem rządu i partji liberalnej w sprawie ustaw małżeńskich. Obok całego szacunku dla ludzi głębokich przekonań i dla duchowości, które stało niezłomnie na swoim stanowisku, nie podobna przecząć, że opozycja w izbie panów rekrutowała się w znacznej części z ludzi, których o głębokie przekonanie zgola pościć nie można.

Oto niektóre przykłady: Z pomiędzy Zichych dwunastu, Ernest był najpierw ożeniony z baronową Lo Presti di Fontana d'Angeli, przeszedł do kościoła unitarystów, rozwiódł się i ożenił powtórnie z Etelką Steinfeld, także rozwódka, poprzednio Fischl. Csaky-Pallavicini jest synem Zygmunta z pierwszej żony, wdowy Longay, z domu hr. Vay. Ten rozwiódł się i pojął Joannę Halassy. Tamta zaś poszła trzeci raz za margrabiego Pallaviciniego, ztąd syn nosi dwa nazwiska. Ks. Odeschalchi dwa razy się rozwodził i trzeci raz się ożenił. Jedną z porzuconych właśnie przeciw niemu ogłosiła

szych twórców artystycznych starożytnych i nowożytnych mistrzów.

Obrazy: „Kupiec wędrowny” K. Alchimowicza, „Lunatycka” M. Zarębskiego i „Model” M. Genelówny mają amatorów i jeżeli artyści zgodzą się na proponowane przez kupców ceny, malowidła te również zostaną w Ameryce.

Sądzenie obrazów i rozdanie nagród odbędzie się w tych dniach. Do grona sędziów został zaproszony p. Mieczysław Niedźwiedziński. Rezultat będzie prawdopodobnie dla artystów dobry, zważywszy, że nikt od konkursu się nie uchylił do dziś dnia, jak to zdarzało się w Chicago, gdzie po za konkursem wystawili płótna pp.: K. Alchimowicz, J. Chelmoński, H. Piątkowski, W. Podkowiński, Tadeusz Sulima Popiel, W. Pawliszak, J. Styka i Franciszek Żmurko. Mimo to oddział artystów warszawskich zdobył osiem medali, co w stosunku do liczby biorących udział jest wynikiem świetnym.

W Chicago byli nagrodzeni: Wojciech Gerson, Z. Jasiński, A. Kedziński, Jan Matejko, M. Piechowski, J. Rydzkiewicz, Włodzimierz Tetmajer i W. Pruszkowski.

Na jeziorze Michigan szalee od dni kilku straszna burza. W przystani chicagoskiej i w okolicy rozbiło się kilkadziesiąt statków.

Wielkie wrażenie wywołuje w całej Ameryce wykrycie przekupstwa w gronie senatorów, obecnie zasiadających w senacie. Zarzucają pp. Kyle i Hunton, że pierwszy przyjął 14,000, drugi zaś 20,000 dolarów od miejscowych fabryk cukru, tak zwanych „trust”, za zobowiązanie się do głosowania przeciw paragrafowi dotyczącemu cła na cukier i oznaczenia 1-go stycznia 1895-go r. jako daty, wprowadzającej w życie nowelę taryfową. „Trust” cukrowy zyskałby na tem 50 milionów dolarów.

Jedno z pism humorystycznych w wypadku tym nie dziwnego nie widzi. Jeżeli bowiem w Europie grasują choroby takie, jak: *panamska* we Francji, *bankowa* we Włoszech, *karabinowa* w Niemczech, dlaczegożby choroby *cukrowej*, oddawna światu lekarskiemu znanej, nie miał się nabawić senat amerykański. J. S.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

== *Russk. wiad.* donoszą, iż ministerjum spraw wewnętrznych zajmuje się obecnie opracowaniem przepisów, mających na celu ograniczenie pożarów na wsiach w porze letniej.

== W *Now. wr.* znajdujemy następującą notatkę: Z początkiem roku szkolnego 1895/96 ministerjum finansów zamierza otworzyć kilka niższych szkół handlowych zupełnie nowego typu. Projekt tych szkół opracowany został w inspekcji naukowej ministerjum i wkrótce będzie przedmiotem obrad w specjalnej komisji. W inspekcji naukowej utworzona została nadto nowa posada inspektora wydziału artystycznego.

== *Mosk. wiad.* dowiadują się, iż jeden z towarzyszy p. ministra finansów, A. J. Iwaszczenkow, mianowany będzie niebawem kontrolerem państwa na miejsce ustępującego r. t. T. J. Filipowa. Towarzyszem ministra ma zostać dotychczasowy dyrektor departamentu handlu i rękodzieł, p. Kowalewski.

== *Birż. wiad.* donoszą, iż w liczbie gubernij, w których zamierzono wprowadzić w r. 1896-ym monopol wódeczany, znajdują się gubernaje: kijowska i jekaterynosławska.

== Ministerjum komunikacji zauważyło, że często reklamacje interesantów w sprawach, dotyczących przewozu towarów kolejami, niepotrzebnie odsyłane bywają do sądów ogólnych, gdy zarządy kolejowe same winny reklamacje owe zaspakajać, jak również, że towarzystwa kolejowe często niesłusznie ponoszą znaczne koszty na wynagrodzenie pretensyj interesantów za opóźnienia towarów i ładunków w drodze. W pierwszym wypadku, w braku dostatecznych danych o opóźnieniach ładunków na kolejach, ktorými towary przybyły, zarządy kolejowe nie są w stanie zaspokoić w czasie właściwym słusznych pretensyj odbiorców towarów, co do odszkodowania za opóźnienia, wskutek czego interesanci zmuszeni są reklamacje swoje wnosić do sądów. Obroncy zaś, popierający interesy kolei w sądach, w sprawach o odszkodowanie za nieprzyjęcie do ekspedycji towarów dostawionych na stacje, lub za opóźnienia dostawy towarów do stacji przeznaczenia, nie przedstawiają sądom dostatecznych danych stwierdzonych, dowodami urzędowymi, wskutek czego sąd pozbawiony bywa możności zwalniania kolei od odpowiedzialności w takich nawet wypadkach, gdy na zasadzie § 53 ogólnej ustawy kolei russkich, kolej miała słuszne powody do nieprzyjęcia towarów do ekspedycji, lub przepisane terminy dostawy ładunków do stacji przeznaczenia nie mogły być zachowane. W celu uregulowania tych stosunków i umożliwienia kolejom załatwiania słusznych reklamacyj interesantów samodzielnie, i to w jaknajkrótszym czasie, bez potrzeby

przeprowadzenia uciążliwej korespondencji z kolejami obcymi, przez które reklamowany ładunek przechodził, w celu nadto zaopatrzenia pociągów do odpowiedzialności sądowej zarządów kolejowych, w dowody wiarogodne i sprawdzone przez ministerjum, a wyjaśniające powody nieprzyjęcia towarów do ekspedycji lub opóźnienia dostawy ładunków na zasadzie przyczyn określonych w §§ 100 i 101 ogólnej ustawy kolei russkich, uwalniających koleje od wszelkiej odpowiedzialności, minister komunikacji postanowił: 1) Zobowiązać koleje do przedstawienia do departamentu kolei, co miesiąc, nie później, jak d. 5-go następnego miesiąca, danych za ubiegły miesiąc o wszystkich wypadkach, uwalniających koleje od odpowiedzialności za nieprzyjęcie lub opóźnienie ładunków, jako to: o wszelkiego rodzaju przerwach w ruchu wskutek zepsucia linii, powodzi, zasp śnieżnych i t. p., jak również o wszystkich opóźnieniach dostawy ładunków wskutek nagromadzenia się wagonów ładownych na stacjach w ilości dwa razy większej od normy przez ministerjum ustanowionej, a zatem przewyższającej środki przewozowe danej kolei i 2) dane te, po ich sprawdzeniu przez departament i inspekcję kolejową, ogłaszać co miesiąc w formie ogólnego wykazu ze wszystkich kolei w *Pravitelstwiennom Wiestniku*, w „Dzienniku ministerjum komunikacji” i w „Zbiorze taryf kolejowych”.

== Wydział kolejowy przy ministerjum skarbu nadesłał zarządowi kolei nadwiślańskiej wyjaśnienie w sprawie pobierania opłaty za przeladunek wagonów wązkotorowych na kolei obwodowej. Stosownie do wyjaśnień ministerjum, nie należy ściągąć na stacji Warszawa-Towarowa opłat za wyładowanie towarów, przewożonych koleją obwodową w wagonach wązkotorowych pomiędzy stacjami kolei wiedeńskiej i magazynami składowymi przy stacji Praga terespolska, a to z tej przyczyny, że ładowanie, wyładowanie lub przeladowanie towarów z wagonów szeroko- do wązkotorowych lub odwrotnie, uskuteczniane bywa nie na stacji Warszawa-towarowa na Czystem, lecz w samych magazynach składowych na Pradze, tembardziej, że opłatę za przeladunek towarów w drodze w myśl decyzji departamentu kolejowego pobierać należy od interesantów w punktach przejścia tych towarów z kolei russkich na zagraniczne lub odwrotnie.

== Według informacji *Gazety losowań*, w składzie głównego zarządu niektórych kolei spodziewane są wkrótce większe zmiany.

== W kolach ziemiańskich, pozostających w styczności z Tow. kred. ziem., powstał — jak donosi *Gaz. losowań* — projekt wypuszczenia listów zastawnych 4-procentowych, wobec kursu wyżej *pari* 4½%, bez konwersji tych ostatnich.

== Ruch ludności w zeszłym tygodniu był następujący: zmarło 241 osób, czyli w stosunku rocznym i na 1000 mieszkańców było 21.78 zejść, tygodnia poprzedzającego 22.39 i tygodnia odpowiedniego r. z. 20.24. Najwięcej ofiar zabrał nieżyt kiszki, mianowicie 31, zapalenie płuc 29, suchoty 26, zapalenie oskrzeli 8, choroby organiczne serea 7, uwiad schyłkowy 9, zapalenie nerek 3, rak 10, zapalenie mózgu 11 i apopleksja 2; choroby zakaźne: ospa 7, odra 3, szkarlatyna 12, cholera azjatycka 16, tyfus brzuszny 2, błonica 6, koklusz 3, krwawa dysenterja 1, gorączka połogowa 3. Śmiercią wypadkową zmarły 4 osoby, morderstwo było 1; w 50 razach przyczyną zgonu nie wskazano. Urodziło się dzieci: 183 chłopców ślubnych i 20 nieslubnych, 177 dziewcząt ślubnych i 19 nieslubnych; pochowano noworodków martwych 16; małżeństw zawarto 112.

== Do szpitali miejskich przyjęto, jak donosi *Gaz. polic.*, w ciągu tygodnia 440 chorych, zmarło w tym czasie 51 osób, pozostało ogółem na następny tydzień 1,540 chorych.

== Legat, uczyniony przez ś. p. Józefę Gerlachową w kwocie rs. 18,000 na rzecz trzech kościołów warszawskich, po ułożeniu się władzy miejskiej z sukcesorem nieboszczki, zmniejszony ostatecznie został z upoważnienia władzy do sumy rs. 16,000, w ten sposób, iż obecnie przypadło: dla kościoła Wszystkich świętych rs. 4,444 k. 44, dla kościoła św. Aleksandra rs. 4,444 k. 45 i dla kościoła św. Florjana na Pradze rs. 7,111 kop. 1. Powyższe sumy znajdują się już w depozycie kasy miejskiej, o czem proboszczowie wymienionych kościołów otrzymali zawiadomienia.

== Na wniosek p. inspektora szkół miejskich, magistrat zgodził się na utworzenie jednej posady lekarza przy szkołach miejskich i na ten cel zobowiązał się wprowadzić do budżetu miasta kwotę rs. 600.

== P. prezydent miasta zauważył, iż roboty budowlane, zwłaszcza przy restauracji kościołów, najczęściej prowadzone są bez sporządzania kosztorysów. Z tego powodu p. generał Bibikow wydał roz-

porządzenie, ażeby w przyszłości nie przystępowano do żadnych robót przed zatwierdzeniem przez władze miejską kosztorysu.

== Oprócz podanych już przez nas nagród przyznanych uczestnikom wystawy higienicznej w Petersburgu, medal złoty mniejszy otrzymała też za swoje wyroby fabryka materiałów opatrunkowych „Valetudo” p. Bartkiewicza w Żepolu pod Grodziskiem.

== Pisma lekarskie tutejsze podają w numerach wczorajszych tematy do nagród konkursowych z funduszu, zapisanego przez dra Walentego Kaczorowskiego. Ogółem podano 20 tematów.

== Z powodu wyjazdu naczelnika kancelarji kolei terespolskiej, p. Pleskowa, do Petersburga, zastępstwo powierzono starszemu referentowi tegoż biura, p. Witoldowi Kislańskiemu.

== Pomocnik prezydenta m. Warszawy rz. r. st. Ziętkowski, udaje się we środę na dwumiesięczny urlop.

== W dniu wczorajszym przyjechał do Warszawy, gubernator piotrkowski rz. r. st. Miller, wyjechał zaś do Chrzastowa szambelan Rodryg hr. Potocki.

== JE. ksiądz Henryk Kossowski, biskup-sufragan djecezji kujawsko-kaliskiej, wyjechał wczoraj do Włocławka.

== Ostatnia posługa.

Wczoraj, o godz. 5-ej po południu, z kościoła Najświętszej Marii Panny na Lesznie wyprowadzono na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki ś. p. Wilhelma barona Buttlara, kierownika działu politycznego w *Wieku*.

Urodzony w Poznaniu w r. 1834-ym ś. p. Wilhelm Buttlar kształcił się na wszechnicach we Wrocławiu i Berlinie, studiując ze szczególnem zamiłowaniem nauki polityczno-historyczne.

Osiadłszy w Warszawie około r. 1864-go, ś. p. Wilhelm poświęcił się publicystyce, nie przestając wszakże gromadzić materiałów historycznych, które niewątpliwie po uporządkowaniu i opracowaniu ogłoszone zostaną drukiem.

Przez lat dwadzieścia parę zmarły pracował w *Wieku*, pracował zaś usilnie i sumiennie, wkładając w każdą rzecz, która wychodziła z pod jego pióra, gruntowną swoją i wielostronną wiedzę.

Dziwnie piękna była ta postać zgasłego publicysty, jedna z tych, które nie codziennie spotyka się w życiu.

Cichy, skromny, skupiony w sobie, wielkiej słodyczy charakteru i wrażliwości serea, ś. p. Wilhelm jednal sobie wszystkich, którzy go bliżej poznali.

Był to zaś człowiek niepokalanej czystości moralnej, prawy, w całym znaczeniu tego słowa, idealny mąż i ojciec.

Jako człowiek pracy zgasł niemal na posterunku, do ostatniej bowiem chwili, nawet złożony niemocą, nie przestawał rwać się do pióra.

Wymownym dowodem uznania i czei głębokiej, jaką umiał zyskać sobie zmarły wśród szerszego otoczenia, był liczny orszak, towarzyszący smutnemu obrządkowi wczorajszemu.

Za konduktem żalobnym podawali liczni przedstawiciele świata dziennikarskiego i literackiego oraz wszyscy, ktorých ze ś. p. Wilhelmem Buttlarem łączyły bliższe lub dalsze stosunki.

Na trumnie złożono wieńce, a wśród nich dwa: od redakcji *Wieku* i od kolegów, współpracowników tegoż pisma.

Na mogile prawego człowieka i zasłużonego pracownika na niwie publicystyki krajowej spadła niejedna łza szczerego żalu.

Cichym był żywot jego, cicha śmierć, ciche też, choć nie mniej trwałe, zostaje po nim wspomnienie. Niechaj spoczywa w pokoju!

== Z literatury.

* Kwartalnika etnograficznego *Wisła* ukazał się tom 8-my, obejmujący trzy pierwsze miesiące roku bieżącego.

Jak w poprzednich, tak i tu znajdujemy prawdziwą kopalnię materiałów do ludoznawstwa krajowego, zebranych skrzętną a umiejętną dłonią dra Jana Karłowicza.

Wisła niedługo ma żywot, lecz już te tomy, jakie dotąd w świat puściła, wyrobiły jej pierwszorzędną stanowisko w rzędzie wydawnictw naukowych i w każdej bibliotece zapewniły trwałą przyszłość.

W tomie, o którym mowa, oprócz monografii i studiów takich, jak Jana Łosia (O literaturze ludowej), Maurycego Hoernesa (Systematyka archeologii przed-historycznej, w przekładzie Erazma Majewskiego), Bogumiła Hoffa (Koleda w wiosce Wiśle), Franki (Przyczynki podań o Mahomecie u słowian), Karola Matysa (Śmierć w wyobraźni i ustach gminu) itd. itd., studjów drobiazgowych i na znajomości folklorystyki opartych, spotykamy też bogaty dział „Poszukiwań”

na który składają się drobne, urywkowe materiały, lecz dla badaczy nieocenione.

* **Nakładem Przeglądu tygodniowego** ukazała się najnowsza powieść 4-tomowa Adolfa Dygasińskiego p. t. „**Horzalka**”.

* **Wczorajszy Tygodnik** przynosi powieść Elżyny Orzeszkowej p. t. „**Pieśń przerwana**” i piękną, wierutną bajkę z nocy świętojańskiej „**Marjana Gawałowicza**” p. t. „**Motył**”.

Motyłem jest królewicz Fantazjusz, któremu Figlik takie o kobiecie daje nauki:

„Nie ona szczęściem, nie ona,
Lecz przez nią może być cud...
Zbudź pocałunkami ją wprzód,
Niech ze snu wstanie spłoniąca,
A znajdziesz pośród jej łona
Skarb droższy nad cały świat...
Kto miłość miłością wzbudzi,
Ten najszczęśliwszy jest z ludzi,
Ten znalazł czarowny kwiat,
Co w płomień zamienia lód;—
Nie ona szczęściem, nie ona,
Lecz przez nią może być cud...”

Królewicz na Paprotnej Polanie w noc świętojańska tyle cudnych najad spotkał, że wyboru w miłości nie zrobił, szczęścia nie znalazł i w wiecznie błędzącego motyla się zamienił...

* **Wędrowiec** zamieszcza interesujące artykuły p. t. „**Przyjaciele i współnicy**”; jest to kartka z życia Napoleona III-go.

Wydawanego przy **Wędrowcu** „**Pisma świętego**” Wujka ukazało się już 29 zeszytów.

* **Prawda** rozpocznie w swoim odcinku druk interesującej pracy Laurry Marholm p. t. „**Przyczynki do psychologii kobiety**”.

* Pani Albert Giuntini, z domu Grzymała, z Genewy, zgłosiła się do p. Kazimierza Tetmajera o upoważnienie do tłumaczenia na język francuski jego nowelli p. t. „**Rzeźbiarz Merten**”.

* W tych dniach wyszedł z pod prasy zeszyt III-cimiesięcznika „**Polski Filatelista**”, poświęconego wyłącznie sportowi zbierania znaczków pocztowych.

Zeszyt ten, prócz wielu drobnych wiadomości, zawiera sprawozdania z wystawy filatelistycznej w Wiedniu i z konkursu paryskiego na marki francuskie, oraz początek humoreski pod tytułem „**Saska 3-feni-gówka**”.

== Z teatru i muzyki.

* **Repertuar teatrów warszawskich na tydzień bieżący** zapowiada:

Teatr Wielki:
Dzisiaj: „**Twardowski**” i „**Zabawa dziecięca**”; w poniedziałek i we wtorek przedstawienia nie będzie; we środę: „**Syrena**”, „**Zabawa dziecięca**” i „**Wieszczka lalek**”; we czwartek przedstawienia nie będzie; w piątek: „**Straszny dwór**”; w sobotę „**Twardowski**” i „**Zabawa dziecięca**”; w niedzielę: Ostatnie przedstawienie w sezonie bieżącym: „**Halka**” i „**Zabawa dziecięca**”.

Teatr Letni (w ogrodzie Saskim):
Dzisiaj „**Bawidelko**”; w poniedziałek „**Klub kawalerów**”; we wtorek „**Jak myślicie?**”; we środę „**Bohatera Cardunois**” (pierwszy raz); we czwartek „**Rodzina Fourchambault**”; w piątek „**Bohaterski Cardunois**”; w sobotę „**Właściciel kuźnic**”; w niedzielę: „**Bohaterski Cardunois**”.

Teatr Nowy (przy ulicy Królewskiej):
Dzisiaj: „**Gorąca krew**”; w poniedziałek: „**Piosenki tyrolskie**” (występ p. Czosnowskiej) i „**Ciotka Karola**”; we wtorek: „**Biedna dziewczyna**”; we środę: „**Piosenki tyrolskie**” (występ p. Czosnowskiej) i „**Ciotka Karola**”; we czwartek: „**Gorąca krew**”; w piątek: „**Biedna dziewczyna**”; w sobotę „**Piosenki tyrolskie**” (występ p. Czosnowskiej) i „**Myszy bez kota**”; w niedzielę: „**Zaklęty zamek**” (występ p. Czosnowskiej).

* **Sztuka Lubowskiego „Bawidelko”,** która dotąd zawsze teatr zapelniała, dawana jest dzisiaj po raz trzeci od wznowienia.

Wystąpi w niej p. Marzellówna, która—jak wiadomo—wkrótce na czas dłuższy wyjeżdża za granicę.

* Dla wielbicieli talentu p. Herman Skarzyńskiej donosimy, iż w stanie zdrowia śpiewaczki zaszła znaczna poprawa.

* Z Lublina donoszą nam, iż koncert p. Zofji Konarskiej, ze współudziałem p. Gustawa Czernickiego i fortepianisty p. Elszyka, dany w ubiegły czwartek, pomimo trochę podwyższonych cen wejścia, całkowicie zapelniał teatr doborową publicznością.

Panią Konarską, rodem lubliniankę, publiczność na wstępie przywitała grzmiotem oklasków. Arja z Halki „Gdyby rannym słonkiem”, z „Roberta djabła” i nadprogramowa piosenka Kratzera „Skrzypki swaty” wywołały nieustające brawo.

Pan Gustaw Czernicki, znany nam już z poprzednich występów, dużo zyskał na głosie, witano go też gorąco i jako śpiewaka i muzyka (grał na wiolonczeli serenadę Bragi), darzono zasłużonemi oklaskami, a p. Elszyka, jako wybornego akompanjatora i egzekutora paru utworów muzycznych, wykonanych solo na fortepianie, przyjęto z zupełnym uznaniem.

== Z teatryków.

Eldorado wystąpiło wczoraj z pierwszą sztuką oryginalną w tegorocznym sezonie.

Napisał ją p. K. Kozierowski i opatrzył tytułem „**Podróż na księżyc**”, obraz mieszczański w czterech aktach; p. Sonenfeld dorobił muzykę, p. reżyser oberka, mazura i kontredansa, a ludek zgromadzony w ogródku, który doń przyszedł z zamiarem śmiechu, śmiał się, kiedy tylko było można.

Co prawda, to tego patrzącego ludku zebrało się niewiele, ale trudno, podczas piorunów i grzmotów droga jest ciężka, nie tylko na sięzyc, lecz i do... Eldorado.

Sądząc ze śmiechu, jaki panował w ogródku, sprawozdawca nabiera przekonania, że najłatwiej napisać sztukę do ogródka.

Recepta na to bardzo prosta: bierze się „**pocziwą tendencją**”, papier, pióro, atrament, siada do stolika i pisze; dyrektor teatryku łatwo na premierę się zgodzi, zwłaszcza jeżeli tylko chodzi o tantjeme, a nie o zapłatę gotówką, aktorzy po sufferze rolę powtórzą, a mało wymagająca publiczność zadowolona będzie.

Tak zdaje się postąpił i p. Kozierowski, którego obraz odznacza się przedewszystkiem tą „**pocziwą tendencją**”, może za często niby szydło z worka wybiegającą z ust bohaterów sztuki, ale niezawodnie niby ówiek przez to wbijającą się w mózg słuchacza.

„**Pocziwa tendencja**” powiada: „**nie jedź do Brazylii**”, bo Brazylija jest taka i owaka, więc kiedy w miasteczku jakimś zjawi się agent emigracyjny z nieodłącznym faktorem żydem i pijakiem chłopem, przebrany za brazylijczyka, wszyscy ogarnięci zostają gorączką wyjazdu, ale po rozmaitych perypetjach przychodzą do przekonania, że Brazylija jest faktycznie taka i owaka, pan agent oszustem, a załapani głupcami.

Dla przeprowadzenia tego twierdzenia p. Kozierowski wyprowadził na scenę cały szereg typów małomiasteczkowych, przeważnie z ujemnymi charakterami.

Głupota, próżność, naiwność oto cechy tych postaci, zgromadzonych do jednej gromadki.

Od obrazu, zdaje się, nie można wymagać intrygi, bajki i t. p. właściwości dzieł scenicznych, z zupełnego więc ich braku nie stawiamy i my autorowi zarzutu, zaznaczając raz jeszcze pocziwą tendencję utworu.

Należało tylko może postawić śród tego czarnego i smutnego tła jakiś jaśniejszy, jakiś cieplejszy obrazek, a sztukę zakończyć motywem moralnym, głębszym, a nie interwencją sił wyższych.

Części choreograficzne i muzyczne wypadły naj-
lepiej.

Tańczono ohocho, śpiewano głośno, a mazura charakterystycznego i piosenki musiano powtarzać.

Reżyserja złożyła dowód widocznej staranności.

W nadchodzący piątek będziemy mieli sposobność w Bellevue ujrzeć także oryginalną premierę Kosia-kiewicza p. t. „**Przekleństwo**”, do której to sztuki dorabia muzykę Zygmunt Noskowski.

== Ze sztuki.

* W salonie sztuk pięknych Krywulca w hotelu Europejskim w tych dniach wystawiono szereg nowych płócien, a między innymi Ludwika Stasiaka trzy obrazy: „**Z gwiazdka**”, „**Wnętrze lasu**” i „**Przy blasku księżycy**”; Anny Bilińskiej „**Studjum**”; M. Majmna „**Złamane serce**” i „**Typ wieśniaka**”, wreszcie Mirosława Gajewskiego „**Główkę dziewczynki**”.

* W pracowni Franciszka Żmurki widzieliśmy świeżo wykończony szkic do wielkiego obrazu, zamówionego przez znanego miłośnika sztuk pięknych, I. hr. Milewskiego.

Płótno to, o treści wysoce fantastycznej, z powodu obszernych i głębokich studiów do zupełnego wykończenia, wymagać będzie dłuższego czasu i nie przedź ukazać się publiczności, jak w pierwszej połowie roku przyszłego.

* Znajdujące się w Salonie artystycznym na Nowym-Swiecie szkice ołówkowe Jana Matejki już tylko czas krótki pozostaną na wystawie, poczem wywieszone będą za granicę.

W Salonie tym Kazimierz Alchimowicz wystawił „**Typ wieśniaczki**”, Al. Balmen zaś dwa krajobrazy.

* **Rzeźbiarka** p. Natalja Andriollowa, po dłuższym w naszym mieście pobycie, wyjechała z powrotem do Paryża, gdzie prowadzi stałą pracownię.

* **Artysta-rzeźbiarz** łódzki, p. Ludomir Wasowski, wykończy medaljon z podobizną ś. p. Anieli Wyrwiczówny, który ma zdobić pomnik przedwcześnie zmarłej artystki dramatycznej.

Sam pomnik, który ma stanąć na ementarzu powązkowskim, wykończy pracownia kamieniarska p. Żydoka.

== Wizytacje ochron.

Wczoraj, o godzinie 1-iej z południa, odbyła się wizyta roczna w ochronie 1-iej przy ul. Freta pod nrem 10-ym istniejącej.

Na akcie obecne były opiekunki panie: Leonja Epstejnowa, hr. Ryszczewska, Sakowiczowa, Ostromecka i starsza siostra Florentyna Kossakowska, oraz członkowie warsz. Towarzystwa dobroczynności, pp.: dziekan Jurkiewicz, prezes wydziału ochron Emilian Konopezyński, wiceprezes ks. Kobrzyński, Kolkowski i Lelichowski.

Opiekunem pomienionego zakładu jest Zygmunt hr. Ryszczewski.

Dzieci uczęszcza tu 210.

Dozorczyniami są pp.: Marja Domaradzka, Matylda Sarnecka i Helena Mielecka.

W godzinę później odbyła się także wizyta w ochronie XXIII-iej przy ulicy Starej pod nrem 2-im.

Opiekunem pomienionej ochrony jest p. Władysław Sokółowski.

Dzieci uczęszcza do zakładu 308.

Dozorczyniami są pp.: Marja Morawska, Walerja Głogowska i Felicja Bartodziejska.

Dziatwie rozdano: sukienki, ubrania, zabawki i pierniki.

== Wakacje szwaczek.

Dla ułatwienia porozumień przypominamy, że tak panie ze wsi, ofiarujące u siebie zajęcie podczas wakacji, jak i osoby, zyczące sobie wyjechać, powinny szczegółowe swoje żądania wraz z dokładnym podpisem i adresem przesyłać piśmiennie, adresując:

„**Do Towarzystwa popierania rosyjskiego przemysłu i handlu, dla delegacji pracy kobiet**”.

Kandydatki wskazane bez podpisu osoby podającej takowe, lub bez powołania się w ofercie na osoby, u których zasięgnąć by można rekomendacji, uwzględnione być nie mogą.

Jeszcze raz odwołujemy się do dobrej woli pań na wsi, które, nie obciążając swojego budżetu, mogą jednak tak ważną przysługę oddać rzeszy ciężko pracującej nad przystrojeniem ich samych.

== Znaczny dar.

Budowa kościoła św. Karola na Powązkach, postępuje bardzo powoli, z przyczyny nader ograniczonych funduszków.

Wczoraj na kościół też wpłynęła znaczna darowizna w sumie 20,000 rs.

U rejenta Marka Borkowskiego stawili się do aktu z jednej strony ofiarodawca p. Gustaw Tosiński, właściciel dóbr Rysiów w pow. lubartowskim, z drugiej zaś komitet budowy kościoła mianowicie: prezes Styczakowski i członkowie pp. (rektor ks. Władysław Kuliczowski, Leon Jasiński, Julian Fraget i Wojciech Bieńkowski).

Komitet przyjął 20,000 rs. na pobudowanie w kościele powązkowskim kaplicy bocznej w zachodniej stronie i grobu sklepionego pod tą kaplicą.

Ofiarodawca p. Tosiński zastrzegł sobie, że w grobowcu wspomnianym będą chowane ciała członków rodziny Tosińskich, oraz zwłoki osób przez niego, lub spadkobierców wskazane.

== Sprawy chmielarskie.

Z powodu wystąpienia norymberskiej firmy „**Jakób Kann**” o pozwolenie urzędzenia w Warszawie składów, suszarni, siarkowni i prasowni chmielu na wielką skalę, a to w celach wywozu rosyjskiego chmielu zagranicę, właściciele browarów warszawskich, będący członkami warszawskiego zgromadzenia piwowarów, z polecenia władzy miejskiej, odbyli sesję dla wyjaśnienia, o ile rozwinięcie działalności tej firmy w naszym mieście jest dla miejscowej produkcji pożądanem.

Uchwała zapadła następująca:

Plantacje chmielu wydają przeważnie produkt surowy, nie nadający się do dłuższego przechowywania lub wywozu, może więc być nabywany bezpośrednio przez piwowarów tylko do natychmiastowej produkcji piwa, a więc w ilości bardzo małej.

Ażeby wytworzyć z tego surowego produktu towar sprzedaży, należy go odpowiednio spreparować, a ztąd nabywcami chmielu surowego są niemal wyłącznie sortownicy.

Jakkolwiek Warszawa nadaje się wiele do miejscowego i zagranicznego handlu chmielem, posiada wszakże zaledwie trzy sortownie, których działalność nie odpowiada potrzebom i nie wywiązuje takiej konkurencji, któraby mogła zapewnić producentom zbyt chmielu surowego, a piwowarom kupno chmielu preparowanego na dogodnych dla obu stron warunkach.

Otóż zwiększenie w Warszawie liczby sortowni jest wielce dla miejscowej produkcji pożądanem, a działalność firmy „**Jakób Kann**”, mającej rozgąteżone stosunki z zagranicznymi rynkami i zbytu chmielu rosyjskiego, mogłaby wywrzeć nader dodatni wpływ na rozwój chmielarstwa krajowego przez zapewnienie wywozu tutejszego chmielu za granicę.

== Miejskie składy węgla.
Rada zarządzająca kolei warszawsko-wiedeńskiej z uwagi, że dowóz węgla kamiennego do Warszawy z kopalń jest w ciągu roku niejednostajny, i stosuje

+ J. E. ks. Jaczewski, biskup lubelski, w d. 15 b. m. wyjechał na kurację do Karlsbadu. Po-
waż ks. Kogłarski, prałat katedry lubelskiej i se-
na-surogat konsystorza tamtejszego, również za-
wazał udać się na kurację, przeto djecezia, na
Najwyższego zezwolenia, przez czas nieobec-
ności J. E. biskupa, zarządza ks. Kazimierz Wójci-
c, prałat-archidjakon kapituły katedralnej lubel-
skiej.

+ Korespondent nasz z Piotrkowa donosi, iż wła-
da gubernjalna zatwierdziła powołanych na wybo-
ry w dniu 15-ym kwietnia r. b. członków piotrkow-
skiej straży ogniowej ochotniczej, a mianowicie do
nadzorczej pp.: Henryka Wojewódzkiego, Ste-
fana Młodowskiego, Stanisława Męcha, Józefa Zar-
ęckiego, Gustawa Lewy, Juljusza Konopackiego; na
półownego naczelnika straży p. Franciszka-Ksawere-
go Spana i na pomocnika tegoż p. Józefa Rogó-
ckiego.

+ Korespondent nasz z Pabjanic donosi, iż piot-
rkowska władza gubernjalna zatwierdziła powoła-
nych większością głosów na wyborach w dniu 3-im
marca r. b. członków pabjanickiej straży ogniowej,
mianowicie: do rady nadzorczej pp.: Teofila Jan-
kowskiego, Tadeusza Makulskiego, Aleksandra Ko-
łomyńskiego, Izydora Borucha, Ludwika Auspitz, Boles-
ława Sadowicza; na naczelnika straży p. Juljusza
Kindlera i na pomocnika tegoż p. Teodora En-
clera.

+ Wyścigi cyklistów.
Towarzystwo cyklistów lubelskich urządza w dniu
15-ym lipca r. b. wyścigi, których program zapowia-
nia trzy biegi, a mianowicie:

Wyścig gościnny na szosie między Lublinem a
Piaskami (około 30 wiorst); nagrody żetony złoty,
srebrny i dwa brązowe.

Wyścig otwarcia na dystansie 20-wiorstowym mię-
dy Lublinem a Piaskami dla tych, co dotychczas
nagród nie zdobyli; nagrody, jak wyżej.

W tych biegach mogą brać udział wszyscy cy-
klisty.

Wyścig zachęty, 10 wiorst, wyłącznie dla lubli-
nian; nagrody żeton srebrny i dwa brązowe.

Deklaracje co do wzięcia udziału w tych wyści-
gach należy nadsyłać najpóźniej na dni 10 przed
dniem wyścigów do sekretarza komitetu Towarzy-
stwa cyklistów lubelskich z napisem: dla komisji
sportowej.

W wyścigu 30 i 20-wiorstowym kaucja wynosi rs.
10, stawka rs. 3.

+ Echa piotrkowskie.
Korespondent nasz z Piotrkowa pisze pod d. 19-ym
czerwca:

Zapowiedziane na d. 17-ty b. m. wybory członków
miejscowego Towarzystwa dobroczynności, nie przy-
szły do skutku z powodu nieprzybycia odpowiedniej
liczby wyborców.

Nowy termin wyborów naznaczono na d. 1-szy
lipca r. b.

Wakacje w tutejszych zakładach naukowych już
rozpoczęły i trwać będą do d. 1-go września.

Egzystujący tu od lat kilkunastu handel win, pod
firmą „Fabjan Cohn”, przeszedł na własność p. Kar-
łowicza.

Nowonabywa handel ten rozszerza i urządza przy
restauracji na sposób warszawski, powierzając
kierunek handlowy nowej firmie fachowcom, pp.: Ka-
milińskiemu i Chrzanowskiemu.

Władza gubernjalna tutejsza wstrzymała nomina-
cję urzędników nowo zorganizowanej policji łódzkiej
do dnia 1-go listopada r. b., ewentualnego terminu
otwarcia działalności tej instytucji.

+ Echa łódzkie.
Korespondent nasz pisze d. 22-go b. m.

Zarząd kolonji letnich chrześcijańskich wysłał
w dalszym ciągu nowy kontyngens dzieci na świeże
powietrze: d. 24-go b. m. wyjeżdża 20 wątlých, ubo-
gich dziewczynek do Fabianty, w pow. łódzkim.

Wkrótce potem będzie wysłanych 80 dzieci, t. j.
50 dziewczynek i 30 chłopców.

Przedsięwzięte są starania celem zorganizowania
jednej jeszcze partji małych letników.

Nikogo nie zdziwił ujawniony na ogólnem zebraniu
akcjonariuszów kolei łódzkiej olbrzymi dochód, jaki
ta kolej w roku sprawozdawczym 1893-im przy-
niosła.

Akcionariusze otrzymali 22% dywidendy prócz
zwyczajnego 5% w złocie kuponu.

Zapewne kolej pomyśli teraz o rozszerzeniu dwor-
ca, stacji i składów.

+ Echa niesławskie.
Piszą do nas d. 12-go b. m.

Dnia 9-go b. m., we wsi Koneck, gminy Straszew,
płes wściekły pokasał czworo dzieci i troje dorosłych.

Nieszczęśliwi w dniu dzisiejszym zostali wysłani
do lecznicy dra Bujwida do Warszawy.

Od tygodnia z rozporządzenia dyrekcji kolei wie-
deńskiej inżynierowie zdejmują szczegółowe i osta-
teczne plany, celem zakupu gruntów pod budowę
boczny kolejowej do miasta ze stacji.

Półw jesiotrów dobiega kresu; ze stacji kolei wy-
ślano do Warszawy około 600 pudów, kawioru zaś,
produkowanego na miejscu, około 20-tu pudów.

Stan zboża i okopowizny przedstawia się bardzo
korzystnie; w wielu miejscowościach przystąpiono do
koszenia koniczyny.

+ Echa kłomnickie.
Z pod Kłomnic piszą do nas pod d. 17-ym czerwca.

Od sześciu tygodni padający nieustannie deszcz,
od dni trzech zamienił się w nawalnicę deszczową,
połączoną z niezmiernie silnym wiatrem.

Pola zalane wodą uciierpiały mocno, zwłaszcza ro-
śliny okopowe i kapusta. Ogrody owocowe i wa-
rzywne, plantacje chmielu nie mniej poniosły uszko-
dzenia.

W dobrach Nieznanice, w chmielniku wspaniale
urządzonym, wiatr na przestrzeni 4 mórg zniszczył
wiązania i przewracał podpórki drewniane.

Ceny zboża i kartofli idą w górę.
Pokoszone siano i koniczyna gniją na pokosach,
na nizinach zaorują kartofle.

W dobrach Kruszyna, własność księcia Eugenju-
sza Lubomirskiego, rozpoczęto budowę wielkiej dy-
stylarni parowej spirytusu i wódek słodkich; spodzie-
wanem jest, że z chwilą rozpoczęcia kampanji zimo-
wej w gorzelnii, dystylarnia funkcjonować zacznie.

+ Pożary.
We wsi Młodzowy, w gub. kieleckiej, zgorzało pięć domów
mieszkalnych z budynkami gospodarczymi.

Ogień został podłożony; o podpalenie podejrzanych jest kilku
włościan miejscowych.

We wsi Kobylnikach zgorzało 9 domów mieszkalnych ze sto-
dołami, zaś we wsi Ciecierz sponęły trzy domy.

Na folwarku Stary Maksym, w pow. opatowskim, zgorzały
wszystkie zabudowania gospodarskie, dom mieszkalny oraz in-
wentarz żywy i martwy.

Straty znaczne; przyczyna pożaru niewiadoma.

+ Uderzenie pioruna.
Z Dąbrowy górniczej piszą do nas pod d. 19-ym czerwca.

Podczas burzy srożącej się tutaj w d. 18-ym b. m., między
godz. 3-cią a 4-tą po południu, piorun uderzył w zakłady Huta
Bankowa, w oddziale blachowni.

Przebiwszy dach, uszkodziwszy więzania i belki, po rurze
parowej spłynął na posadzkę żelazną i tu, rozprysnąwszy się
tysiącem iskier, znikł, nie zrządziwszy pracującym w tej chwili
robotnikom, w liczbie około 20-tu, w pośród których spadł nie-
spodzianie, najłżejszej nawet krzywdy.

Niemalęgo tylko nabawił strachu, bowiem kilkoletni kurz,
strząśniony z więzania dachu, otoczył ciemną chmurą miejsce u-
derzenia pioruna i przez chwilę osłonił pracujących w tem
miejscu robotników.

Egzaminy.

W d. 17-ym b. m. następujący słuchacze ukończyli w stopniu
prowizora farmacji uniwersytet warszawski: Tomasz Amster,
Hipolit Bieliński, Michał Górski, Jan d'Humblet, Izaak Hu-
kowski, Paweł Iwanow, Stanisław Horodyski, Wacław Kwie-
cień, Stanisław Kiełkiewicz, Mieczysław Lange, Edward Li-
piński, Marjan Malinowski, Szaja Michelis, Paweł Mikulicz-
Radecki, Geceł Rubinsztejn, Kazimierz Trzeźniński, Stanisław
Wolski, Lucjan Zieliński i Mieczysław Milewski.

Następujący uczniowie otrzymali w r. b. patenty dojrzałości
z ukończenia gimnazjum V-go: Bronisław Bartkiewicz, Ignacy
Banachewicz, Wacław Borowiecki, Jan Wedel, Witold Goebel,
Marjan Holub (medal srebrny), Piotr Dalecki (medal srebrny),
August Dehnel, Zenon Pokleński-Kozieli, Czesław Krzymu-
ski, Adam Krzyżanowski (medal srebrny), Naftal Landau, Jó-
zef Modtkowski, Jakub Moszkowski, Abraham Neufeld, Ser-
gusz Nymander, Władysław Paschalis-Jakubowicz, Jakub
Pyszewski, Arsenjusz Skrynnikow, Kazimierz Sterling, Tytus
Turski, Jan Ulański, Jakub Friede, Stanisław Czacki, Leon
Szreder i Leon Endelman (medal srebrny).

Wyższą szkołę handlową imienia Kronenberga ukończyli
w r. b.: Antoni Ciszewski, Stanisław Frentzel, Marcelli Gli-
bowski, Józef Gosławski, Józef Grzywaczewski, Antoni Kli-
maszewski, Władysław Kobryner, Tadeusz Kobyliński, Salo-
mon Korngold, Feliks Löwenfisch, Feliks Lotto, Ludwik Mie-
lecki, Feliks Noakowski, Jan Nowakowski, Józef Ostromecki,
Mieczysław Restorff, Kazimierz Ruszkowski, Bolesław Sopli-
ca, Feliks Schlager, Leon Szper, Jan Szymanowski, Józef Te-
merson, Ludwik Warszawski, Aleksander Wejchert, Zygmunt
Wajcman i Władysław Zieliński.

Szkolę techniczną kolei wiedeńskiej ukończyli następujący
uczniowie: Eugenjusz Bosacki, Wacław Cygański, Stanisław
Cygański, Antoni Górski, Bronisław Heńka, Michał Kuła-
kowski, Roman Kneblewski, Bronisław Kobyliński, Julian
Kucharski, Antoni Niedzielski, Stefan Nowicki, Julian Ode-
chowski, Jan Orlicki, Stanisław Perzanowski, Józef Postrych,
Stanisław Szonert, Franciszek Szczepankowski, Józef Szade-
berg, Wacław Chrzanowski, Władysław Weseliński, Kazimierz
Wasilewski, Ksawery Wesolowski, Bronisław Zagrodzki i
Leon Zomer.

Wyżej wymienieni uczniowie otrzymują patenty z ukończe-
nia szkoły, po odbyciu dwumiesięcznej praktyki przy kolei
wiedeńskiej. Praktyka rozpoczęła się d. 23-go b. m.

Patenty z ukończenia gimnazjum męskiego w Kielcach otrzy-
mali: Aleksander Bimiental, Aleksander Czaplicki, Adolf Edel-
man, Jan Froelich, Józef Frycz, Maksymilian Gosławski, Jan
Jaszynski, Eugenjusz Jachnowski, Jan Kaczkowski, Jakób
Kłokow, Józef Kochoanowski, Konstanty Kozerski, Piotr Le-

biedew, Jan Pecherzewski, Jan Piasecki, Jan Rajewicz, Iga-
cy Szajewski, Józef Wankalski, Jan Zdziennicki i Stanisław
Zembrzusi (z medalem srebrnym).

NOTATNIK TERMINOWY.

— Wylosowane d. 2-go czerwca, na jedenastej losowaniu
listy zastawne Towarzystwa kredytowego m. Płocka na rs.
1000, 500, 250 i 100 splacane będą w kasie Towarzystwa
w Płocku i w Banku handlowym warszawskim od d. 1-go paź-
dziernika; listy wylosowane należy przedstawiać do wypłaty
z pięcioma kuponami.

— D. 25-go czerwca, o godz. 8-ej wieczorem, w lokalu od-
działu warszawskiego Towarzystwa popierania rolnictwa i hand-
lu i przemysłu w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa
(Krak.-Przedm. № 66-ty), odbędzie się posiedzenie członków
sekcji czwartej drobnego przemysłu i rzemiosł, na którym roz-
ważany był program urzędzenia w jesieni specjalnej wy-
stawy mniejszych wyrobów metalowych.

— D. 25-go czerwca, o godz. 9-ej wieczorem, w lokalu zimo-
wym Towarzystwa wioślarskiego, odbędzie się miesięczne ze-
branie ogólne członków.

— D. 25-go czerwca, o godz. 8½ wieczorem, w sali koncerto-
wej odbędzie się zebranie ogólne członków Towarzystwa śpie-
wackiego „Lutnia” w Łodzi; porządek dzienny obejmuje:
sprawozdanie roczne, wybory, balotowanie kandydatów i roz-
trząsanie wniosków.

— D. 26-go czerwca, o godz. 5-ej po południu, odbędzie się
doroczna wizyta członków delegowanych Towarzystwa dobro-
czynności w ochronie XVIII-ej dla ubogich dzieci izraelskich
przy ulicy Ogrodowej pod № 18-ym.

SKRZYNIKA DO LISTÓW.

Szanowny panie redaktorze!

Kilkusetrublowa ofiara zgromadzenia szewców na obu-
wie dla dziatwy, wysyłanej na kolonje, o której przed
kilkoma tygodniami pisałem w *Kurjerze*, okazała się bajką,
podaną mi za prawdę, i nie wiem, dlaczego? Ponieważ
przekonałem się, że zostałem w błąd wprowadzony, prze-
to uważam za obowiązek sprostować wiadomość, która
z moim podpisem w świat poszła...

Prawdą jest tylko, że po nabożeństwie wypito 17 po-
dwójnych antałków piwa, 9 wiader wódki, a dla niepiją-
cych ofiarowano odpowiednią ilość trziesięnki, t. j. likieru
i araku. Prawdą jest i to, że uraczeni majstrowie jedno-
myślnie zapewnili pp. starszym ponowny wybór, a przy-
znać muszę, że w tym kierunku nie było dotąd zasłużeń-
szych.

Tak długo milczałem, gdyż czekałem na dostarczenie
zaofiarowanej kwoty, która wynosić powinna około rs. 300,
tak mocno wierzyłem w prawdę podanej wiadomości, że
zrobiłem świetny zakup krajanych skór u pp. Temler i
Szwede na niezmiernie dogodnych dla kolonij warunkach,
i dziś pozostaję w kłopotcie, bo pozostaje 1,200 par do
wykończenia, a które, jak już niedługo pisałem, wystar-
czyłyby na lat trzy. Ale, że to sprawa szewcka, rze-
mieślnicza, o tem w domu naszym, to jest w *Gazecie rze-
mieślniczej*, obszernie, a spodziewam się, z pożytkiem dla
ogółu szewców pogadam.

Tymczasem pieniędzy brak na wyprawianie dzieci na
wieś, a cóż dopiero na obucie ich, i gdyby nie poważne i
drobne na ten cel ofiary 92-eh osób, wynoszące, skromnie
licząc, 2,400 rs., dzieci byłyby bosa lub kaleczyli sobie
nogi obuwem podartem lub niewłaściwie do nogi zastoso-
wanem.

Zawiedli mnie także rymarze, siodlarze, powroźnicy i
inni, a za to szczerze, zaniec postąpili sobie pracownicy
w metalu na majówce, gdyż zebrali kilkadziesiąt rubli na
uszyte obuwia. Nie wątpię ani na chwilę, że z poczciwo-
go tego przykładu skorzystają cecerzy i drukarze i zechcą
na zabawie pamiętać, że potrzebują oni najzdrowszych,
najsilniejszych organizmów dla siebie i pracujących z nimi
dzieciaków.

Najdrobniejsze kwoty, razem zebrane, utworzą potrze-
bną, a poważną jeszcze sumę.

Sługa

S. Hiszpański.

Ze świata.

× Z Krakowa donoszą pod d. 22-ym b. m. Dziekanem wy-
działu lekarskiego tutejszego uniwersytetu wybrany zo-
stał prof. dr. Antoni Rosner; delegatem do senatu akade-
mickiego z tegoż wydziału prof. dr. Przemysław Pieni-
żek. Nadzwyczajnym profesorem języka i literatury ru-
skiej mianowany dr. Józef Treliak. Konserwatorem za-
bytków mianowany prof. dr. Franciszek Piekosiński.—
Prof. dr. Napoleon Cybulski wydał wielce interesującą
pracę, zatytułowaną „Próba badań nad żywieniem się ludu
wiejskiego w Galicji.” Rzecz ta wyszła nakładem Towa-
rzystwa opieki zdrowia.—Odczyt o przyszłości poezji i
sztuki wygłosił wczoraj Józef Kotarbiński. Dochód z od-
czytu przeznaczony był na cel dobroczynny. Sprawo-
zdawcy podnoszą literacką wartość prelekcji i żądają o-
głoszenia jej drukiem.—Dotąd, z powodu niepogody i de-
szczy, w zdrojowiskach galicyjskich przebywa niewielu
szewców, w zdrojowiskach galicyjskich przebywa niewielu

kuracjusów. Najwięcej stosunkowo w Krynicy, bo przeszło 500 osób."

× **Epizod z katastrofy.** Jak wiadomo, podczas ostatniej katastrofy w zagłębiu karwińskim padła ofiarą gazów gorejących nie tylko 220 górników, pracujących na 350 metrów pod powierzchnią ziemi, lecz i dwa oddziały ratunkowe, które na wieść o katastrofie pośpieszyły pod ziemię, aby ratować ginących towarzyszy. Jeden z dowódców tych oddziałów, inżynier Kohouth, cudownym sposobem ocalał i w następujący sposób opisuje swoje wrażenia: „Była godzina 9-ta wieczorem. Siedziałem w moim pokoju, czytając książkę. Przed chwilą zameldowano mi, iż nowa partja górników spuściła się do kopalni na zmianę. O g. 9½ usłyszałem huk ogromny. Skoczyłem na równe nogi, aby biec do mego szybu. W drodze dowiedziałem się, iż w kopalni wydarzyła się straszliwa eksplozja. Natychmiast w towarzystwie majstra Kurza i sztygara Zednika zjechałem do szybu „Franciszka”, pomocnikowi inżyniera zaś, Ratzekowi, poleciłem udać się z drugim oddziałem ratunkowym do sąsiedniego szybu. Na głębokości 250 metrów wpadliśmy na stopy zwłok końskich, dalej zaś znaleźliśmy wejście do szybu zagrodzone. Ponieważ oddział mój okazał się za słabym do usunięcia gruzów, przeto poleciłem nadgórnikowi, Kapliczkowi, aby udał się po posiłki do następnego szybu, gdzie prawdopodobnie schronili się pracujący tam górnicy. Kapliczek nie wrócił. Zaczęliśmy tedy sami oczyszczać wejście do szybu, w którym znalazłem 15 trupów, zwęglonych zupełnie. Spojrzałem na zegarek. Była godzina 10-ta. Nagle dał się słyszeć huk powtórny. Otoczyły nas kłęby dymu i płomienie gazów płonących. Towarzysze moi, omdleni, pospadali w głąb szybu, ja sam ocalałem, dzięki jedynie temu, że się konwulsyjnie uцепił szczątek wagonu podziemnego. Czulem jednak, że się duszę. Wydobyłem ostatnim wysiłkiem z kieszeni chustkę, zmaczaną w occie, którą przezornie zabrałem ze sobą z domu, wtuliłem w nią nos i usta, i dzięki temu, uniknąłem uduszenia. Po 2—3 minutach czulem, że mnie siły opuszczają. Śmierć groziła mi niechybnie. Nagle wśród dymu dostrzegłem światelka, usłyszałem głuchy turkot windy. Była to nowa partja ratunkowa, śpiesząca nam na pomoc. Zabrano mnie na windę i wywieziono na powierzchnię ziemi. Wszyscy moi towarzysze zginęli. Zginął także oddział inżyniera Ratzeka, ze swoim przywódcą na czele.” Z dalszego opowiadania inżyniera Kohouta widać, iż szyb 19-ty, w którym prawdopodobnie wzięła się katastrofa, miał zawsze u górników opinię „niebezpiecznego”. Wszystkie niemal wydobyte trupy są zwęglone, niektóre mają czaszki potrząskane. Nikt prawdopodobnie nie dowie się nigdy, jaka była przyczyna katastrofy. Gazy mogły wybuchnąć od zetknięcia się ze stłuczoną lampką górnika, mogły wybuchnąć wskutek samozapalenia się, wreszcie przyczyną wybuchu mogło być zbyt niskie ciśnienie barometryczne w szybie 19-ym, które nie było w stanie skutecznie przeciwdziałać parciu gazów, wydobywających się z opuszczonych już szybów, leżących w pobliżu owego fatalnego szybu 19-go.

× **Profesor uniwersytetu—morderca.** Najwyższa instancja sądowa w Madrycie rozważała w tych dniach w apelacji sprawę, osądzoną w pierwszej instancji przez trybunał w La Habana na Kubie. Akt oskarżenia, skierowany przeciwko profesorowi filozofii uniwersytetu w La Habana, drowi Florentino Villa y Olivero, brzmi jak następuje: W domu dra Villa przebywał w charakterze zarządającego domami małżonki doktora niejaki Antonio Casademunt. Z czasem pomiędzy żoną profesora a Casademuntem zawiązał się stosunek ściślejszy, tak, iż pewnego pięknego poranku mąż znalazł żonę na czulej schadzce z młodzieńcem w swoim własnym gabinecie. Niezwłocznie profesor wypędził intruza z domu. Casademunt opuścił Kubę. Zdawało się, iż spokój powrócił do rodziny Villa. Po niejakiem jednak czasie profesor, skłusznie czy niesłusznie, powziął podejrzenie, iż niedozwolona miłość pozostała w sercu małżonki. Doprowadzony do szału tą myślą, powziął myśl zemsty straszliwej. Udając, że o wszystkim zapomniał, zaczął zawiązywać nanowo stosunki z Casademuntem, sprowadził go napowrót na Kubę, zaprosił go do swego domu i na pozór zaczął go obdarzać dawnym zaufaniem. Jednocześnie zaś wyszukał dwóch zbirów, którzy za grube pieniądze podjęli się być narzędziami zemsty zdradzanego męża; kupił domek za miastem, na miesiąc przed zbrodnią, kazał w nim wykopać dół w ziemi, przygotował, jednym słowem, wszystko do morderstwa. W d. 31-ym października r. 1892-go dr. Florentino Villa zaprosił do domku Casademunta, gdzie wraz ze zbirami zadał mu 18 ran nożem, trupa zaś pogrzebać kazał w przygotowanym dole. Śledztwo wykryło niebawem morderców, a trybunał pierwszej instancji w La Habana skazał wszystkich uczestników zbrodni na karę śmierci. obrońca oskarżonego odwołał się do kasacji z tej racji, iż dr. Florentino Villa y Olivero był tylko mścicielem swego honoru. Sąd madrycki utrzymał w swej mocy wyrok pierwszej instancji co do dwóch zbirów, karę zaś doktora zamienił na dożywotnie więzienie.

BAŃKI MYŚLANE.

Z aforyzmów Pawła Bourgeta.
 „Niema opjum dość silnego, aby mogło uspić podejrzenia...”
 „W życiu, pędzonym gorączkowo, Olbrzymie jest Codziennem.”
 „Kobieta, która chce być w małżeństwie szczęśliwą, powinna poślubić kolejno wszystkie sjałostki swego męża.”
 *
 Przekleństwo, jakich mało.
 „Bodajes na bosaka przez cały rok tańczył ze swoją teściową po szkłe tłuczonym!...”

Hen, na skale stał zameczek,
 A w zameczku siedział książę.
 Wszystko, czego dostarczały
 Kraje swojskie i zamorskie,
 Na zameczku księcia było.
 Aż pewnego razu książę
 Zachorował bardzo srogo.
 Nie legł w łożu, ale siedział
 Wciąż ponury, wciąż znudzony,
 Jadło wszelkie i napoje
 Precz odsuwał z wstrętem wielkim.
 Próżno z pięciu części świata
 Szli kucharze do zameczku
 I warzyli jadlo przednie
 Z cynamonem i szafranem—
 Książę nie jadł, nie pił, nie spał,
 Jeno nudził i marudził
 I zatrwał żywot wszystkim,
 Co go w zamku otaczali.
 Raz schorzały wyszedł książę
 Do ogrodu zamkowego.
 Deszcz podówczaś lał, jak z cebra,
 Wody lały się pótłoki
 Z pokrytego chmurą nieba
 Na murawę szmaragdową.
 Spojrzy książę, aż tu żabka
 Zielonawa, kształtna wielce,
 Grzbiet nadstawia pod strumienie
 Deszczu, co lał, niby z cebra.
 Potem zasiał, żwawa, zdrowa
 Skakać jęła po murawie,
 Żabie swoje czyniąc harce...
 Książę w ciężką wpał zadumę...
 Potem zwołał swych lekarzy,
 Potem zwołał swych dworaków,
 Potem zwołał swych parobków
 I rozkazał, aby nieśli
 Kubły wody wprost z krynicy
 I zlewali księcia wodą,
 Niby żabkę deszczu strugi.
 I ozdrowiał... Jadał, pił, sypiał,
 A gdy ludzie go pytali,
 Czy to Kneippa go metoda
 Uzdrowiła, odpowiadał:
 „Nie, metoda mojej żabki,
 Żabki mojej zielonawej!...”

Nekrologja.

ś. p.
**Józefa z Olszewskich
 Karabanowicz,**
 wdowa po urzędniku rządu gubern. płockiego,
 opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Panu dnia 22-go czerwca r. b., przeżywszy lat 73.
 Pozostały syn, córka, i synowa zawiadamiają że wyprowadzenie zwłok z kościoła św. Krzyża, odbędzie się dnia 24 czerwca r. b., to jest w niedzielę, o godzinie 2-iej po południu. 2-783

ś. p.
MARJA Z ŁUCZYŃSKICH JAŁOWIECKA,
 wdowa po ś. p. Ludwiku Jałowickim, b. członku sądu okręgowego warszawskiego, opatrzona św. Sakramentami, zakończyła życie dnia 22-go czerwca 1894 r., przeżywszy lat 60. Pozostali: córka, synowa, synowie i wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbędzie się mające dnia 25 czerwca, to jest w poniedziałek, w górnym kościele św. Krzyża, o godzinie 10 i pół zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 4-iej i pół po południu, na cmentarz powązkowski 2976
 + Dnia 25 czerwca, to jest w poniedziałek, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Aleksandra, odprawione zostanie nabożeństwo żałobne za spójność duszy

ś. p. **Adolfa Szepczyńskiego**
 i córki jego ś. p. **Felicji**, na które pozostała rodzina zaprasza. 4

ś. p.
JÓZIO ŁĘCZYCKI,

Jedyny syn Teofila i Antoniny z Dobków, właściciela cukierni.

po krótkiej i ciężkiej chorobie przeniósł się do wieczności dnia 22-go czerwca 1894 r., przeżywszy lat 3 i miesiące 4. Stroskani rodzice zapraszają krewnych, znajomych, przyjaciół i kolegów na wyprowadzenie zwłok w d. 25 czerwca, to jest w poniedziałek, o godzinie 5-iej po południu, z kościoła św. Krzyża, na cmentarz powązkowski odbyć się mające. 2968

ś. p.
**Emilja z Białobłockich
 Rosciszewska,**

żona rejenta,
 po krótkiej i ciężkiej chorobie, zmarła w mieście gubernalnem Siedlcach, dnia 22-go czerwca 1894 r., w wieku lat 46. Pograżeni w ciężkim smutku: matka, siostra, mąż, dzieci i siostrzenica zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na eksportację w dniu 23 czerwca, o godzinie 7-iej wieczorem do kaplicy, następnie dnia 25-go czerwca na nabożeństwo w kościele parafjalnym w Siedlcach i wyprowadzenie zwłok na cmentarz miejscowy.
 Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2966

ś. p.
BALBINA SZOSTKIEWICZ,

opatrzona św. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach, zmarła w Marjankach, pow. nowo-mińskim dnia 22 czerwca r. b., przeżywszy lat 63. Pozostały brat i rodzina zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo do kaplicy cmentarza powązkowskiego dnia 25 b. m., to jest w poniedziałek, o godz. 11-iej przed poł., a następnie na wyprowadzenie zwłok z tejże kaplicy zaraz po skończonym nabożeństwie, do grobu familijnego na tymże cmentarzu. 2-777

W dniu 26 b. m., we wtorek, o godzinie 10 i pół zrana, odbędzie się w kaplicy na Powązkach nabożeństwo żałobne, a następnie przeniesienie zwłok do grobu familijnego

ś. p.
Władysława Mazurkiewicza,

członka sądu okręgowego, na które żona z synem, synową i wnukami zaprasza krewnych i życzliwych. 2958

Dnia 25-go czerwca, to jest w poniedziałek, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci.

ś. p.
Ignacego Nowakowskiego,

odbędzie się nabożeństwo żałobne za spójność jego duszy w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, o godzinie 10 i pół zrana, na które pozostała żona i dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. 2-2948

+ We wtorek, dnia 26-go czerwca, jako w wigilję imienin
 ś. p. **Władysława Karpińskiego,**

odbędzie się żałobne nabożeństwo o godzinie 9 i pół zrana, w kościele Wszystkich Świętych, na które pozostała żona na zaprasza kolegów, przyjaciół i znajomych. 2969

+ **Podziękowanie.**
 Wszystkim, którzy raczyli uczestniczyć w oddaniu ostatniej posługi w dniu 21 b. m. najukochańszej matce naszej
 ś. p. **Marjannie ze Szpechtów
 FREY,**

wdowie po doktorze, a w szczególności czcigodnemu księdzu Łubińskiemu, oraz tym, którzy na barkach swych drogę nam zwłoki ponieśli do grobu, najserdeczniejsze Bogu zapłać składa w ciężkim smutku pozostała
RODZINA. 2965

+ W dniu 25-ym czerwca r. b., to jest w poniedziałek, o godzinie 8-iej zrana, w kościele powązkowskim odprawiona zostanie msza święta za duszę ś. p. **Felicjanny Ciesielskiej, Piotra i Anny Miedzielskich**, a to z legatu, przyniesionego przez Felicjanę Ciesielską, uczynionego; o czem rektor kościoła powązkowskiego interesowanych zawiadamia. 691

† Dnia 25-go czerwca, jako w pierwszą rocznicę śmierci

ś. p. Jana Pulwarskiego,

odbędzie się żałobne nabożeństwo, o godzinie 10-ej zrana, w kościele św. Karola Boromeusza, na które pozostała żona zaprasza krewnych i przyjaciół. 2—2949

† Za spokój duszy

ś. p. Henryki z Brygiewiczów PARYCZKO,

wdowy po b. kupcu i obywatelu m. Warszawy, w dniu 26 czerwca r. b., jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci, odbędzie się w kościele św. Józefa Oblubieńca na Krakowskim-Przedmieściu, o godzinie 8-ej zrana, msza żałobna. 2972

† Dnia 25-go czerwca, to jest w poniedziałek, jako w rocznicę imienin

ś. p. Jana Buchowskiego,

odprawiona zostanie wotywa, o godzinie 8 i pół zrana, w kościele św. Aleksandra, na które pozostała żona wraz z dziećmi, zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. 779

Dnia 21-go czerwca 1894 r., zmarł w Antwerpii po krótkiej lecz ciężkiej chorobie

B. P.

Adolf Krantz,

przeżywszy lat 36, o czym ze smutkiem straszkany ojciec, siostry, bracia i szwagrowie, zawiadamiają krewnych, przyjaciół i znajomych. 2—2959

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 23-go czerwca. (Tel. Ajen. półn.)— Minister spraw wewnętrznych i Oberprokurator Św. Synodu wyjechali do Spasow Skitu. Jutro jedzie tam minister komunikacji.

Petersburg 23-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)— Dzisiaj wyjechał do Murmanu minister finansów przez Rybińsk, Wołogdę, Archangielsk, Sołowki. Z Murmanu pojedzie do Stokholmu i Abo.

Petersburg 23-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)— Wykup kolei południowo-zachodnich na rzecz skarbu państwa postanowiono dokonać z dniem 13-ym stycznia 1895-go r. Rachunki z akcjonariuszami będą zakończone natychmiast po przyjęciu tychże kolei przez skarb państwa, stosownie do przepisów ogólnych, obowiązujących przy likwidacji przedsiębiorstw kolejowych.

Petersburg 23-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)— Bank państwa ogłasza, że zaliczenia udzielane będą na wszystkie gatunki zboża, groch, nasiona oleiste i len. Od zaliczeń, wydawanych bezpośrednio przez Bank państwa i jego oddziały pobierany będzie 4½%, zaś od kredytów, udzielanych pośrednikom, celem udzielania zaliczeń, 3½%.

ARESztOWANIE KOTZEGG.

Berlin 23-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)— Biuro telegraficzne Wolfa komunikuje: Od czterech blisko lat najwyższe sfery towarzystwa berlińskiego prześladowane były listami anonimowymi, w których zawierały się osobiste insynuacje najgorszego charakteru. Poszukiwania autorów tych paszkwilów były aż dotąd bezowocne. Dopiero w ostatnich dniach nagromadziły się poszlaki, że mistrz ceremonii dworu pruskiego von Kotze rozszerzał te anonimy. Kotze przybył do Berlina w końcu ubiegłego tygodnia z miejsca kąpielowego Schreiberhan i został aresztowany. Przyjaciele Kotzego tłumaczą postępowanie jego psychiatrycznymi przyczynami. *Lokalanzeiger* donosi, że Kotze, mimo niezawodnych poszlak, wypiera się wszystkiego i twierdzi, że jest niewinnym. *Kleines Journal* donosi, że już po aresztowaniu Kotzego i w warunkach, które nasuwają przypuszczenie dawniejszej daty, pojawiły się cztery listy anonimowe takiejże samej treści i tą samą ręką pisane do osób wysoko położonych na dworze. Przeszło 400 listów, przypisywanych Kotzemu, znajduje się w rękach władzy. (Aj. półn.)

REZYGNACJA ANGLJI.

Berlin 23-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.)— Rząd angielski zakomunikował wczoraj urzędownie tutejszemu, iż zrzeka się artykułu 3-go umowy, zawartej z Belgją, w którym to artykule Kongo odstępowoło Anglii 25-kilometrowy pas swojego teryto-

rium, pomiędzy jeziorami Tanganyika i Albert Edward.

PETYCJA KUPCÓW.

Wrocław 23-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.)— Związek kupców samodzielnych w Katowicach zaniósł petycję do kanclerza państwa w sprawie ułatwień w ruchu pogranicznym, zwłaszcza co do przepisów paszportowych. Proszą oni, aby w Sosnowicach ustanowiony był konsulatus niemiecki, a w Katowicach ruski.

PODRÓŻE.

Londyn 23-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)— Księżniczka Alicja heska przybyła do Walton dla pobytu tamże w towarzystwie księżnej Battenberg.

Belgrad 23-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.)— Król Aleksander wyjechał w dniu dzisiejszym do Konstantynopola. (Aj. półn.)

Wiedeń 23-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.)— Arcyksiążę Józef, który był na inspekcji w Semlinie, udał się do Belgradu i odbył wśród powszechnego zdziwienia całogodzinną konferencję z odjeżdżającym do Konstantynopola królem Aleksandrem.

Belgrad 23-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.)— Jeszcze przed odjazdem pociągu z królem Aleksandrem przybył do Belgradu arcyksiążę Józef, którego powitał na dworcu król Milan. Powitanie arcyksięcia Józefa z królem Aleksandrem miało charakter bardzo serdeczny. (Aj. półn.)

Londyn 23-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)— Ze Simli telegrafują, że sprawa zaproszenia emira afgańskiego lub jego syna przez królową Wiktorję do Anglii wkrótce będzie rozstrzygnięta. Zaproszenie będzie doręczone w Simli prawdopodobnie w pierwszych dniach lipca. (Aj. półn.)

NAGŁY ODJAZD.

Londyn 23-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.)— *Daily News* donoszą z Kairu, że kedyw, na usilne prośby sultana, wczoraj już odjechał do Konstantynopola. Nagły ten odjazd sprawił silne wrażenie zarówno w Londynie, jak w Kairze.

Aleksandrja 23-go czerwca. (Tel. Aj. p.)— Kedyw Abbas odplynął ztąd wczoraj do Konstantynopola, dokąd przybędzie w poniedziałek i przyjmowany będzie na posłuchaniu u sultana.

BRAK CHLEBA.

Lizbona 23-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.)— Trzystu obozujących pod gołym niebem piekarzy hiszpańskich odstawiono do granicy. Piekarnie wojskowe dostarczają miastu chleba. Pięć tysięcy piekarzy hiszpańskich obozuje za miastem, odmawiając pracy.

ROKOSZ W KOREI.

Londyn 23-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.)— Z Szanghaju donoszą, że flota chińska, pod dowództwem admirała Tinga, stanęła pod Chemelpo w Korei.

Wiedeń 23-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.)— Delegacje wspólne zbiorą się w drugiej połowie września.

Berlin 23-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)— Wczoraj odbyło się posiedzenie pruskiej rady ministrów w obecności kanclerza Capriviego i sekretarza skarbu rzeczy hr. Posadowskiego. Na porządku dziennym obrad stały kwestje, mające związek z rzeczą niemiecką.

Toruń 23-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)— Poziom wody na Wiśle podniósł się jeszcze o 120 centymetrów. Wisła przybiera nieustannie. Część toru kolei nadbrzeżnej zalana. (Aj. półn.)

Londyn 23-go czerwca. (Tel. Ajen. północnej.)— Anarchistę niemieckiego Bralla, u którego znaleziono rozmaite materje wybuchowe, oddano pod sąd przysięgłych.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 23-go czerwca. (Telegram pryw. Kurjera Warsz.)— Dzisiejsze zebranie giełdowe cechowała bezczynność. Jedynie tylko akcje górnicze notowane były wyżej. Akcje wschodnich kolei niemieckich miały natomiast tendencję słabszą.

Ruble w zaniedbanii; inne wartości russkie trzymały się względnie dobrze. W porównaniu z wczorajszymi kursami pozostały banknoty russkie w obrotach natychmiastowych bez zmiany. Warszawa krótkoterminowa o drobność lepiej, krótki Petersburg o 10 fen., a długoterminowy o 35 fenigów. Przekazy na Wiedeń krótkie gorzej o drobność (162.70), a długoterminowych nie notowano. Nowa 4% renta russka z r. 1894-go poprawiła się o 30 kop., gdy listy 4½% zastawne ziemskie bez zmiany, a listów likwidacyjnych nie notowano. Mniej płacono za 4½%, listy zastawne russkie i kupony celne (325.70), wyżej natomiast notowano 4% pożyczki konsolidowane russkie z r. 1880-go i pożyczki premjowe russkie obu emisji. Akcyj kredytowych austriackich nie notowano. Dyskonto prywatne trzyma się wciąż na tym samym poziomie.

Berlin 23-go czerwca. (Telegram pryw. Kurjera Warsz.)— (Giełda zbożowa i produktowa.)

Z powodu lepszej pogody, rynek zbożowy był dziś usposobiony słabiej. Żyto miało tendencję słabą i oddawane było taniej o 2 m. 25 fen. w towarze gotowym i o 3 m. w dostawowym. Lepsza pogoda oddziaływała również osłabiająco na spirytus.

Berlin 23-go czerwca. (Notowania urzędowe giełdy.)—

Bil. ban. rus. w tr. ust.	219.15	Akcje dr. żel. w.-wied.	—
Weksle na Warszawę	218.—	Akcje kredytow.	—
Weksle na Petersb. kr.	217.35	Weksle na Londyn kr.	20.38 ⁵
Weksle na Petersb. dl.	215.75	Weksle na Paryż kr.	81.—
Bil. Ban. rus. na dost.	219.25	Weksle na Paryż dl.	80.80
4% nowa renta z r. 1894	64.10	Żyto w tow. gotow.	125.75
4½% listy zast. ziem.	67.90	Żyto na wiosnę	126.75
Listy likwidacyjne	—		

Kursy z dnia 22-go czerwca: 219.15, 217.95, 217.25, 215.40, 219.50, 63.80, 67.80, —, —, —, 128.—, 129.75.

Z SĄDÓW.

O zapisy ś. p. Julji Kossowskiej.

Przed trzema z górą laty, mianowicie dnia 25-go kwietnia 1891-go r., zmarła bezdzietnie w naszym mieście Julja z Bratoszewskich Kossowska, pozostawiając znaczną fortunę, której masa ogólna, podług spisu inwentarza, bez mała 600,000 rs. wyniosła (582,282 rs.).

Wkrótce po zgonie ś. p. Kossowskiej prezesowi miejscowego sądu okręgowego złożono do ogłoszenia dwa jej testamenty własnoręczne, z których jeden, datowany 20-go marca 1881-go r., znajdował się był od dawna w rękach rejenta Masłowskiego, drugi zaś, o lat 8 od tamtego późniejszy, (z d. 10-go września 1889-go r.), znaleziony został w papierach nieboszczki przy spisaniu inwentarza. Obadwa testamenty mieściły w sobie szereg zapisów prywatnych i filantropijnych, różniąc się wszakże w poszczególnych rozporządzeniach.

Ponieważ zaś testament z datą późniejszą brzmiał całkiem samoistnie, i pomimo kilku wręcz odmiennych rozporządzeń żadnej o poprzednim nie zawierał wzmianki, zrodziła się więc ztąd kwestja, czy dzięki niemu tamten uchylony został, czyli też raczej i dawniejszy testament zachować ma moc obowiązującą pod względem tych rozporządzeń, które w drugim pominięte zostały zupełnym milczeniem.

Kwestja ta, mająca, a raczej mogąca mieć w danym razie doniosłe znaczenie, stała się nicią przewodnią ciekawego procesu, który przeciwko spadkobiercom prawnym ś. p. Kossowskiej, wytoczyła prokuratorja Królestwa Polskiego, i w którym wczoraj właśnie, w wydziale III-im cywilnym sądu okręgowego warszawskiego, zapadł wyrok 1-ej instancji.

Luźne o procesie tym notatki podaliśmy byli dawniej, w nr-rach 344-ym z r. z. i 59 i 106-ym z r. b. Obecnie zaś, gdy sprawa rzeczona *in merito* rozstrzygnięta została, godzi się zapoznać dokładniej z jej treścią, zwłaszcza, że przedmiotem sporu są w obecnym wypadku znaczne zapisy ua cele publiczne.

Jak już wspomnieliśmy, zostały po nieboszczce dwa testamenty, z różnych pochodzące epok. Oba mają całkiem samoistną postać i zaczynają się w sposób jednakowo: „W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego; chcę na wypadek śmierci mojej zostawić rozporządzenie, czyli testament... i uskuteczniłam przy dobrem zdrowiu w następujący sposób. Po tym wstępie w obu testamentach znajdujemy bezpośrednio wzmiankę o wysokości majątku testatorki, który jednak i tu i tam został przez nią wykazany w sumie bez porównania mniejszej od rzeczywistej (mianowicie, w testamencie z r. 1881-go podaje ś. p. Kossowska „swoją majątek doczesny” na sumę „mniejszej więcej 1,600,000 złotych”, w drugim zaś „mniejszej więcej 1,000,000 złotych”: tymczasem w rzeczywistości masa spadkowa czyni, jak widzieliśmy przeszło 582,000 rs.). Następnie w obu testamentach idą rozporządzenia co do pogrzebu i wyboru wykonawców, a potem szeregi zapisów prywatnych i publicznych. Rozporządzenia te i zapisy, oznaczone przez testatorkę numerami kolejnymi, których testament dawniejszy zamiera 30, a późniejszy 30, po części brzmią w obu

testamentach jednakowo, po części zaś różnią się tak co do swej osnowy, jako też co do przeznaczenia i wysokości legatów.

Pomijając zapisy, dotyczące osób prywatnych (przeważnie krewnych nieboszczki, jako to: Rudnickich, Topolskiej, Chrzanowskiej, Suzinowej, Zaćwilichowskiej i innych), i przechodząc do tych tylko ustępów woli ostatniej, które rozporządzeń na cele publiczne dotyczą, winniśmy zaznaczyć, iż pierwotny testament (z r. 1881-go) obejmował trzy takie legaty. Mianowicie, w § 7-ym tego testamentu mieścił się zapis na nabożeństwa żałobne, brzmiący dosłownie, jak następuje:

„Zycząc sobie w rocznicę mego zgonu.... żeby było nabożeństwo w kościele po Karmelitach na Krakowskim-Przedmieściu, zapisując 10,000 złotych. Procent na nabożeństwo, suma, jako żelazny fundusz”. Dalej w § 17 tegoż testamentu mieścił się legat 300,000 złotych na stypendjum; lecz ten, jak to obie strony przyznają, moc swą zupełnie utracił, skutkiem nowego w tej mierze rozporządzenia w późniejszym testamencie. Takieże samemu losowi uległ zawarty w § 18-ym pierwszego testamentu legat 300,000 złotych dla warszawskiego Towarzystwa dobroczynności pod opieką JW. Feliksa Sobańskiego i Prezsa, opiekunów zakładów dobroczynnych dla powiększenia łóżek dla ociemniałych i spalaryzowanych. (We wszystkich cytatach zachowujemy styl i pisownię oryginalną.) Wreszcie tuż za ostatnim legatem, mieszczącym się w pierwszym testamencie (150 rs. na rzecz lokaja Buzińskiego), czytamy, co następuje:

„Gdyby od sum obdarzonych pozostało z kapitału, proszę dla Towarzystwa dobroczynności ociemniałych i spalaryzowanych pod opieką JW. Sobańskiego Feliksa i Prezsa.”

Co się tyczy drugiego testamentu, noszącego datę 10-go września 1889-go r. i znalezione w mieszkaniu nieboszczki, to w nim pod § 7, 8, 9, 10, 11 i 30 znajdujemy następujące rozporządzenia:

§ 7. „Upraszam J. Wielmożnego Feliksa Sobańskiego, znanego ze swoich godności i dobrych czynów i należy do dobroczynności, aby był łaskaw umieścić 150,000 (złotych) listami Towarzystwa kred. Z. dla paralityków powiększenia łóżek.” § 8. „150,000 dla starców i ociemniałych. Upraszam J. Wielmożnego Sobańskiego wziąć kapitał do rozporządzenia. § 9. „Do kościoła Karmelitów na Krakowskim-Przedmieściu na dzwon złotych 3,000.” § 10. „Do kościoła Trzech Krzyży na dzwon złotych 3,000.” § 11. „Na stypendja do szkoły realnych warszawskich 200,000 w listach m. Warszawy po s. p. Florentym Bratoszewskim, jego wnukom po 1,000 złotych dla jednego stypendia.” § 30. „Przeznaczam do kościoła Karmelitów na Krakowskim-Przedmieściu 10,000 złotych na odnowienie i reparację kaplicy Pana Jezusa”, a dalej dopisek: „Jeśli nie wystarczy pieniędzy, co są zapisane, na odnowienie kaplicy, proszę wziąć z kapitału.”

Przytoczyliśmy dosłownie odpowiednie ustępy testamentów, ażeby przez to ułatwić czytelnikom zrozumienie istoty i zasad procesu, którego powyższe rozporządzenia stały się przyczyną.

Mówiąc wszakże o procesie w liczbie pojedynczej, popełniamy niedokładność; właściwie bowiem nie jeden, ale trzy procesy z racji tej wynikły.

Pierwszy z nich wytoczyła prokuratorja Królestwa przeciwko sukcesorom s. p. Julji Kossowskiej, w osobach jej bratanków lub ich potomstwa, jako to pp.: Zaćwilichowskiej, Rudnickiej, Topolskiej, Chrzanowskiej, Suzinowej i barona de Puget-Puszeta. W powództwie tem, działając na rzecz i w imieniu warszawskiego Towarzystwa dobroczynności i kuratora okręgu naukowego, prokuratorja pozwała sukcesorów nieboszczki o wydanie: 1) 30,000 rs. na stypendja do szkół realnych w Warszawie, 2) 22,500 rs. na rzecz Towarzystwa dobroczynności m. Warszawy dla ociemniałych i starców, 3) 22,500 rs. na schronienie paralityków, 4) 1,500 rs., jako fundusz wieczysty na nabożeństwa żałobne, z zaliczeniem owego kapitału do funduszów ministerjum spraw wewnętrznych, 5) 1,500 rs., lub więcej w razie przewyżki kosztów, na naprawę kaplicy Pana Jezusa w kościele po-karmelickim, 6) 450 rs. na kupno dzwonu do tegoż kościoła i 7) 450 rs. na dzwon dla kościoła Trzech Krzyży. Oprócz tego wspomniane powództwo prokuratorji, upatrując w znanym nam już końcowym ustępie testamentu z r. 1881-go zapis pod tytułem ogólnym na rzecz warszawskiego Towarzystwa dobroczynności, zażądało od sukcesorów wydania temuż Towarzystwu całej reszty spadku, pozostającej po zaspojeniu zapisów szczególnych i gwoili ustaleniu odpowiedniej sumy, domagało się sporządzenia sądowo-działów masy spadkowej. (Dok. nast.)

Wyrok w tej sprawie, której osnowę jutro podamy w dalszym ciągu, ogłoszony został wczoraj o godzinie 3-iej po południu.

Sąd, w komplecie, złożonym z wiceprezesa wy-

działu p. Reinkego i sędziów Bonneta i Podgoreckiego, postanowił:

I. Uznać, iż testament s. p. Julji Kossowskiej z d. 20-go marca 1881-go r. został uchylony przez jej testament z d. 10-go września 1889-go r.

II) skutkiem tego zobowiązać sukcesorów s. p. Kossowskiej do wydania następujących zapisów: a) na rzecz schronienia paralityków i nieuleczalnych im. Feliksa Sobańskiego w Warszawie rs. 22,500 w listach zastawnych T. kr. ziem. z kuponami od 16-go czerwca 1893-go r. (t. j. od daty pozwu) i b) na rzecz magistratu m. Warszawy, na reparację kaplicy Chrystusa Pana w kościele po-karmelickim rs. 1829, na kupno dzwonu do tegoż kościoła 450 rs. i na kupno dzwonu do kościoła Trzech Krzyży 450 rs. Pozostałe żądania, przeciwko sukcesorom s. p. Kossowskiej wytoczone, jak również inne żądania tychże sukcesorów oddalić.

III. Zasądzić sukcesorom s. p. Kossowskiej od Towarzystwa dobroczynności, od warszawskiego okręgu naukowego i od Schronienia dla paralityków i nieuleczalnych im. Sobańskiego tytułem kosztów sądowych rs. 654.

IV. Koszty sądowe w sprawie z powództwa Feliksa Sobańskiego skompensować.

V. W sprawie z powództwa prokuratorji zasądzić sukcesorom Kossowskiej od Prokuratorji Królestwa Polskiego (po częściowem skompensowaniu) kosztów sądowych rs. 1,314. Fr. N.

Sprawozdania z targów.

Magazyny tranzytowe przy stacji Praga kolei warszawsko-wiedeńskiej.

Sprawozdanie z dnia 23-go czerwca r. b. wyszło: przyszło: pozostaje: 8 wagonów. Żyta... 14 wag., Maki żytniej... 72, Maki pszennej... 108, Kaszy jaglanej... 3, Kaszy gryczanej... 19, Pszenicy... 1, Jęczmienia... 3, Grochu... 3, Gryki... 1, Cebuli... 2, Fasoli... 2, Łoju... 1, Makuchów... 9, Maki kartoflanej... 9, Kukurydzy... 9, Soli... 9, Rodzynków... 9, Prosa... 9, Tranu... 9. Razem 31 wagonów 1 wag. 459 wagonów

Cyrk Letni w Dolinie Szwajcarskiej.

Dziś, w niedzielę, dwa wielkie paradne przedstawienia. Szczegóły w afiszach. Z uszanowaniem Dyrekcja cyrku K. Ciniselli.

Lecznica chorób zębów i jamy ustnej, Marszałkowska 169.

Przyjmują doktorowie i dentyści codziennie i w święta. Leczenie, plombowanie, zęby sztuczne. Dyżury nocne. 2893

Dywany, materiały meblowe, franki, materiały białawne i t. p. jak zawsze „najlepiej kupować”

u Giełżyńskiego Piotra, Marszałkowska 137. 763

Dr. Med. Henryk Frenkel z Warszawy ordynuje jak corocznie we Franzensbadzie Kaiserstrasse Prinzessin v. Orauien. 2917

Fabryczny Skład Parasoli pod firmą «AU BON GOUT» Długa 38, hotel Drezdeński, poleca po cenach bardzo niskich jak również przyjmuje do pokrycia parasolkę kosztowne fantazyjne tak z powierzonych jak z własnych materiałów oraz reparacje tychże.

TABELA WYGRANYCH w dziewiątym dniu ciągnięcia V-ej klasy 162-aj Loterii klasycznej.

Dnia 23-go czerwca 1894-go roku.

Table with 4 columns: Nr, Wygrał ra., Nr, Wygrał ra. Numbers range from 1498 to 10267 and 10616 to 21887.

Po rs. 200 wygrały NN-ra: 1265 4242 17274 22784, 2073 4685 17983, 2787 12207 18895

Po rs. 100 wygrały NN-ra: 61 4130 10768 17375, 559 5768 11949 17408, 576 6746 12189 17635, 787 6974 14273 18570, 1652 8050 16059 20727, 2501 8502 16069 20996, 2822 8977 16432 23297, 3769 10155 16496 23461

Po rs. 80 wygrały NN-ra:

Large table with 10 columns of winning numbers and amounts, ranging from 17 2311 4578 6932 to 72 40 6907 27 11437.

Komitec Towarzystwa Cyklistów W WARSZAWIE

podaje do wiadomości, iż na torze na Dynasach dnia 24 czerwca r. b. odbędzie się:

Rekord na Welocypedach o Dyplom mistrza jazdy na Dynasach na rok 1894.

Początek o godz. 4-iej po południu. Szczegóły w programach, które nabywać będzie można w dzień rekordu. Kasy otwarte od godz. 2-iej po poł. 774

WILHELM SCHRAMMEN
DENTYSTA-LEKARZ wolno-praktykujący
 Katowice (Kattowitz)
 Grundmannstrasse, 16. 667

Skład Materiałów Budowlanych
LUDWIKA CENTNERSZWERA
 Towarowa № 19, Telefonu № 104
 poleca na sezon bieżący
Portland-Cement Grodziec,
Cegły i Glinkę Ogniotrwałą,
Gips Ryski w wyborowym gatunku.
 Sprzedaż hurtowa i detaliczna. 2295

Patenty na wynalazki
 wyrabia i sprzedaje we wszystkich krajach
 Międzynarodowe Biuro Patentowe i Techniczne
J. BRANDT & G. W. NAWROCKI
 Właściciele firmy: A. Mühle i W. Ziolecki
 w BERLINIE, W. Fryderykowska 78. 7r

— Wielki wybór **ozdób na doniczki** do kwiatów (przyozdabiające salony) w różnych formatach od 25 kop. za sztukę poleca skład papieru St. Winiarskiego w Warszawie, Nowy-Swiat 53. 711

Lanolina Krem toaletowy **Lanolina**
 z fabryki Lanoliny w Martinikenfelde pod Berlinem
Znakomita do pielęgnowania skóry
Znakomita do utrzymywania w czystości
Znakomita do konserwowania skóry.
 Nabywać można w tubkach cynowych po 25 kop., w puszkach blaszanych po 15 i 10 kop. w aptekach i składach aptecznych.
 Zamówienia przyjmuje **L. Witkowski w Warszawie**, e. ul. Rymarska № 10. 300

LECZNICA PIERWSZA
NIECAŁAI (dom hr. Krasińskiego, 1-e piętro).
 Ceny porady lekarskiej kop. 40. Biedni otrzymują poradę bezpłatnie, a lekarstwa z aptek kosztem Lecznicy. (1)

Woda przeczyszczająca mineralna naturalna źródła

FRANISZKA JOZEF

w Budapeszcie.

Według zdania powag medycznych, **działalność** **czywiście skutecznie, łagodnie i bez wszelkich złych następstw.** Poleca się jako wodę przeczyszczającą. Dla normalnego użycia wystarczy lampka od wina dziennie.

Do nabycia we wszystkich znaczniejszych aptekach.

Składy główne w aptekach pp. dra T. Heinricha suk., Wierzbowa № 11; Henryka Kucharzewskiego, Miodowa № 4 oraz Lilpopa suk. i E. Treutlera, Nowy-Swiat № 60.

Reprezentacja jeneralna na Król. Polskie Z. T. Putiatycki, Warszawa, Leszno 6. 1804

Dyrekcja w Budapeszcie.

Patenty na wynalazki
 wyrabia i użytkowuje
inż. Kazimierz Ossowski
 biuro techniczne międzynarodowe
 BERLIN, W. Potsdamerstrasse № 3.

Dr. Rzecznowski
 w lipcu ordynować będzie w **Ojcowie.** 2896
GABINET DENTYSTYCZNY
Hofji Gutzman
 przeniesiony Nowy-Swiat 9. 2905

— **Wielki wybór biżuterji złotej i brylantowej,** najświeższych fasonów paryskich i genewskich otrzymał **Magazyn wyrobów jubilerskich M. J. Augustynowicza** przy ulicy Krakowskie-Przedmieście № 7. 632r

Licytacja stada
Niegowickiego

pozostałego po ś. p.

Atanazym Benoë
w Niegowici

odłożoną została do środy d. 27 czerwca. — 784r

BIURO OBRONCZE. DŁUGA 40.

Porady prawne.
 Sprawy cywilne, karne, handlowe i konsystorskie. Redakcja projektów wszelkich aktów prawnych.

Adwokaci przysięgli:
J. Kokeli, M. Korenfeld, L. Świdorski i A. Pilecki. 768

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Kalisza

podaje do wiadomości, że w XIII losowaniu listów zastawnych Towarzystwa odbytem w dniu 15 (27) kwietnia 1894 r. **wylosowane zostały następujące listy:**

Na rs. 1000 №№ 33, 340, 343.
 Na 500 rs. №№ 2206, 2260.
 Na 250 rs. №№ 4085, 4321, 4329, 4430.
 Na 100 rs. №№ 6074, 6173, 6210, 6331, 6359, 6388, 6391.

Wyplata należności za powyższe listy dopełniać się będzie w kasie Towarzystwa i w banku Handlowym warszawskim poczynając od dnia 20 sierpnia (1 września) 1894 r. lub też na żądanie wcześniej, za potrąceniem dyskonta w stosunku 5% rocznie.

Powyższe listy przedstawione być winny do wyplaty z 3 kuponami.

Nominalna wartość brakujących kuponów, po strąceniu z niej 5% na podatek, potrąconą zostanie z należności za listy zastawne.

Dyrekcja nadmienia, że z poprzednich losowań pozostały dotąd niewyplacone następujące listy zastawne:

Na rs. 1000 № 389 z 5 kuponami.
 Na rs. 1000 №№ 566, 619 z 4 kuponami.
 Na rs. 500 № 2282 z 4 kuponami.
 Na rs. 250 №№ 4070 z 7 kuponami.
 Na rs. 250 № 4238 z 6 kuponami. 2935
 Na rs. 250 № 4395 z 4 kuponami.
 Na rs. 100 №№ 6016, 6082, 6251 z 5 kuponami.
 Na rs. 100 №№ 6073, 6312, 6347 z 4 kuponami.

ZARZĄD
Towarzystwa
 drogi żelaznej
Iwangrodzko-Dąbrowskiej

ma zaszczyt zawiadomić pp. akcjonariuszów Towarzystwa, że zwołane na d. 10 (22) czerwca r. b. zwyczajne zgromadzenie ogólne nie może dojść do skutku z powodu niezłożenia przez pp. akcjonariuszów przepisanej w § 63 ustawy Towarzystwa liczby akcji.

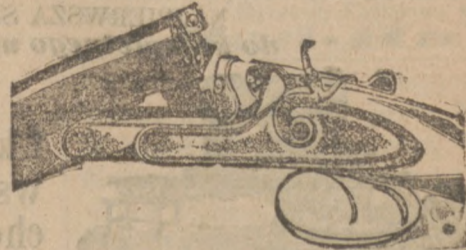
Z tego powodu zwołuje się powtórne zgromadzenie ogólne, które, bez względu na ilość złożonych akcji i na liczbę akcjonariuszów obecnych na zgromadzeniu, będzie prawomocne do powzięcia uchwał.

To powtórne zgromadzenie odbędzie się w piątek, dnia 24 czerwca (6 lipca) r. b. o godzinie 1-ej z południa w lokalu zarządu Towarzystwa w St.-Petersburgu, przy ulicy Newski Prospekt róg kanału Ekaterynińskiego № 30/16.

Przedmiotem zajęć tego powtórnego zgromadzenia ogólnego będą kwestje, wymienione w porządku dziennym ogłoszonym w №№ 90, 91, 92, 106, 107 i 108 „Gońca Urzędowego”.

Pp. akcjonariusze, życzący przyjąć udział w tem zgromadzeniu ogólnem, obowiązani są złożyć w kasie zarządu należące do nich akcje lub też świadectwa, przyjmowane zamiast akcji, przed godziną 3-ią po południu d. 17 (29) czerwca r. b. 778r

— **Lecznica chorób żołądka i kiszek** Marszałk. 145. Przyjęcia od 10—12. W niedz. bezpl.

CENY LANCASTRÓWEK

znacznie niższe.

500 sztuk do wyboru na składzie.

Cenniki ilustrowane wysyła się franco.

ROBERT ZIEGLER
 Trębacka 4. 720r

ZARZĄD
 drogi żelaznej

WARSZAWSKO-TERESPOLSKIEJ

podaje do wiadomości, iż z dniem 10 (22) czerwca r. b. ustanowiony został nowy wykaz marszrut dla przejazdów określonych za obniżoną opłatą przewozową, ogłoszony w № 535 Zbioru taryf dróg żelaznych russkich, pod № 2828. Od tegoż terminu pasażerowi, jadącemu za biletem określonym, służy prawo zatrzymywania się na wszystkich pośrednich stacjach, nie wskazanych w marszrucie, lecz leżących po drodze marszruty.

Świadectwa na przejazd określony sprzedają się, jak i dotychczas, na st. Warszawa-miasto (Graniczna № 8) oraz na stacji Warszawa (Praga) drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej. 785r

ROZKŁAD JAZDY POCIĄGÓW
 od d. 18-go maja.

KOLEJ	POCIĄGI	Odch. godziny i minuty		Przych. godziny i minuty	
Warsz.-wied. i Sosnowca	Kurjerski I i II kl. z wagonem sypialnym	11 45 w.	6 15 r.		
	Pospieszny 3 klasy	5 40 r.	10 — w.		
	Pocztowy 3 klasy	10 30 r.	7 20 w.		
	Osob. 3 kl. do Sosnowca	5 10 pp.	12 40 pp.		
Warsz.-terespolaska	Osob. 3 kl. do Piotrkowa. (Powyższe pociągi łączą się z koleją ładką i daqr.)	7 — w.	8 35 r.		
	Osob. 3 kl. do Skierniewic	9 50 w.	9 45 r.		
	Spacerowy w niedziele i święta	9 15 r.	10 35 w.		
	Kurjerski I i II kl.	11 15 w.	7 25 r.		
Nadwiślańsk. a) do Kowla	Pospieszny 3 klasy	3 50 pp.	2 15 pp.		
	Pocztowy 3 klasy	8 25 r.	9 5 w.		
	Kurjerski I i II kl. z wagonem sypialnym	8 53 r.	9 58 w.		
	Poczt. 3 kl. dla komunik. bezpośr., a 2 dla miejsc. Towarowo-osobowy 3 kl. Towarowo-osobowy 3 kl.	3 33 pp. 11 13 w. 10 23 r.	2 13 pp. 7 10 r. 7 13 w.		
Obwodowa	Pocztowy 3 klasy	3 24 pp.	2 20 pp.		
	Osobowy 3 kl. do Iwangrodu	8 45 r.	9 13 w.		
	Osob.-mieszany z Iwangrodu do Lublina	12 23 pp.	5 23 pp.		
	Osobowy 3 klasy (Ostatnie dwa poc. łączą się z koleją dąbrowską).	11 54 w.	7 24 r.		
b) do Mławy	Osobowy do Otwocka	5 — pp.	9 12 r.		
	Osobowy do Otwocka	3 45 pp.	— —		
	Osob. z Otwocka w niedziele i święta	— —	10 47 w.		
	Pocztowy 3 klasy	5 32 pp. 10 15 r.	6 49 w.		
Warsz.-pe-tersburska	Osobowy 3 klasy	10 —	8 42 r.		
	Osobowy do Nowogrodzievska	4 15 pp.	8 42 r.		
	Osobowy z Nowogrodzievska w niedziele i święta	— —	10 22 w.		
	Osob. z kolei wiedeńskiej Osob. z kolei wiedeńskiej Osob. z kolei terespolsk. Osob. z kolei terespolsk. Kurjerski I i II kl. z wagonem sypialnym do d. 30-go września	2 36 pp. 7 53 r. 2 38 pp. 10 13 w. 8 48 r.	3 14 pp. 8 33 r. 3 18 pp. 10 51 w.		
Warsz.-pe-tersburska	Pocztowy 3 klasy	9 33 r.	7 43 w.		
	Osobowy 3 klasy	11 3 w.	8 23 r.		
	Osobowo-towarowy 2 i 3 kl. do Białegostoku	4 23 pp.	6 8 r.		

Regestra Gospodarcze
nakładu własnego, poleca **Skład Papieru St. Winiarskiego** w Warszawie, Nowy-Swiat 53.
757

Dr **Jakób Halpern**, b. lekarz na klinikach zagranicznych. Choroby **skórne i weneryczne**.
Do 10 r. i od 3—5 po poł. Nowy-Swiat 36. 2957

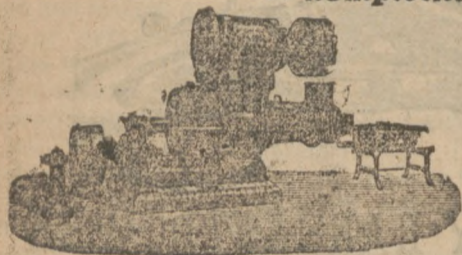
ZARAZ

2 sklepy w hotelu Krakowskim

są do wydzierżawienia: pierwszy o 3-ch wystawach i z dwoma wielkimi pokojami na piętrze, drugi mniejszy z wejściem drugim z bramy. 2961

RYSZARD RAUPACH, Görlitz, Niemcy.

NAJPIERWSZA SPECJALNA FABRYKA MASZYN
do kompletnego urządzenia parowych cegielni.

PRASY z hartgusowemi buksami i kutem żelaznymi cylindrami do wyrobu wszelkiego rodzaju cegły (Vollsteine), dachówek, rur, płyt, cegły prasowanej, dętej i fasonowej.

MASZYNY PAROWE

leżące i stojące 1, 2 i 3 cylindrowe różnych systemów.

Przy wysokiej wytrzymałości wszystkich części składowych i olbrzymiej produktywności, **najprzystępniejsza cena.**

1730

Informacyj udziela **A. RAUPACH, Warszawa, hotel Francuski.**

CENNIKI gratis

Fabryka wykonała już przeszło 500 takich urządzeń!

FRANCO.

Liczne świadectwa i najwyższe odznaczenia!

W OJCOWIE

ordynować będą: Dr. Rzecznowski, Dr. Stadnicki oraz na konsultacje przybywać będzie Prof. Dr. Domański. 2897

Szkoła Dentystyczna

d-ra **Tyczyńskiego w Odessie**. Zapisy uczniów rozpoczęły się. 771r

PIWO MARGOWE I PORTER

na beczki i butelki poleca browar **E. M. Hall, Nowolipie № 72.** 2956

— Dentysta **Karol Stember**, Bielańska 24
Leczenie, plombowanie, zęby sztuczne. 2967

— Masażystka **E. Biernacka** przeprowadziła się, Tamka 23. 2960

— Dr **Ignacy Mucha** powrócił z zagranicy. 2971

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— R. S.—W poniedziałek o 3-ej czekam z upragnieniem.—Jan. 2975

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić Sz. Panów **Doktorów Okulistów** oraz Szan. **Publiczność** że w celu usunięcia wszelkich wątpliwości co do doboru numerów szkielec, sprowadziłam z zagranicy **SPEROMETR**, według którego szkła dobieram.—Również polecam zakład mój wyborem towarów najwyższych po cenach **nadzwyczaj umiarkowanych**, a mianowicie: **Okulary, Nanośniki, Konserwy** przeciwko rażącemu światłu, od 50 kop., z soczewkami **kamiennymi** (Cristal de Roche), od 3 rs., **Perspektywy teatralne** połowe od 2 rs., **Lornetki** damskie od 1 rs., **Termometry** od 15 kop., **Barometry, Areometry, Wiadra** oryginalne **Simensa** i krajowe, **Miary, Wagi, Wasserwagi, Kompas, Lupy, Reisceigi** od 40 k. do 50 rs., **Mikroskopy, Szklła** chemiczne, **Płatyna, Brzytwy** oryginalne angielskie z paskami i przyborami, **Lewigatory, Nożyczki, Paski Besliera, Bandaże** rapturowe, galwaniczne, **Wyroby gumowe** francuskie i angielskie, **Szpryczki, Irrygatory, Środki opatrunkowe** i t. p.—Zakłada się **Dzwonki elektryczne i Piorunochrony**.—Wszelkie reparacje wykonywają się **spiesznie**, dokładnie i **TANIO**.—Wysyłka pocztą za zaliczeniem.—Cenniki gratis—franco. 1104

Zakład Optyczno-Mechaniczny

ZOFJI PIK, ul. Niecała Nr 2.

Uprasza się o dokładne zwrócenie uwagi na adres.

KSIĘGARNIA
Gebethnera i Wolffa
w Warszawie,
otrzymała na skład główny:
L. Racuez
Podręcznik wakacyjny

dla użytku **Seminarzystów i młodych Kapłanów.**

Z dziesiątego wydania francuskiego opracował i przetłumaczył

Ks. Roman Rembieliński
Prof. Sem. 858r

Cena dla kleryków rs. 1, z przesyłką rs. 1.25
dla kapłanów rs. 1.40, z przesyłką rs. 1.65,
Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Która z Pań

niezależnych, życzyłyby przyjąć do udziału w zakładzie, handlu lub przemyśle, młodego, samotnego, wykształconego i uczciwego człowieka, posiadającego rs. 1000, raczy złożyć swoje oferty „dla 1000” w Biurze Ogłoszeń Piotrowskiego i Sp., Senatorska № 26. 1129

Pierwszy w kraju Magazyn
Biżuterji ze sztucznymi

BRYLANTAMI,

w niezem nie ustępującymi prawdziwym; przyjmuje zamówienia na Biżuterję podług wzorów i rysunków. **Reparacje** uskutecznia po cenach **umiarkowanych**, z największą dokładnością. 764

Marja Drasz,
ulica Nowo-Senatorska № 6.

EAU DE COLOGNE

SUPÉRIEURE

RAFRAICHISSANTE.

PRÉCIEUSE

POUR

LA TOILETTE

Skład fabryczny, ul. Leszno Nr 1. 715r

FABRYKA

Odlewów żelaznych
tygłow-galanteryjnych

Maurycego Kuczyńskiego,

ul. Nowo-Wielka Nr 11,

przyjmuje wszelkie obstarunki w zakresie fabrykacji wchodzącej, wykonywa takowe starannie i punktualnie, po cenach umiarkowanych 1141

Mieszkania

do wynajęcia od 1 Lipca r. b. **Krucza 42**, róg Nowogrodzkiej, po 7 i 6 pokoiów z wielkim komfortem urządzonych, rozkład wygodny, pokoje duże, wysokie i widne. 1116

Sklep narożny

duży do wynajęcia od 1 Lipca r. b., może być z **salonem i gabinetami**, na Kruczej **42**, róg Nowogrodzkiej. 1115

PANNY

do haftowania **Gorsetów** potrzebne zaraz.

MAGAZYN GORSETÓW

Aux Quatre Saisons,
Wierzbowa № 6. 1119

Ekstrakt-orzeciniowy

do farbowania siwych włosów, wynalazku **A. Maczuskiego**, poleca **Władziu, Książęcastrzeczka 19.**

Ekstraktem tym, który wyrabiany jest z zielonych łupin orzecha włoskiego, najłatwiej i najpewniej farbować można siwe włosy na kolory: blond, szary, brunatny i czarny; nadaje włosom na daleko po 15 min. kolor właściwy, tak że kolor ten przy myciu nie schodzi.

1 flak. ekstraktu orzeciniowego rs. 3.—
1 flak. średniej wielkości rs. 1.80
1 etuis z 6 małymi flakami rs. 3.60
1 próbną flakon ekstraktu rs. —.60

Składy w Warszawie w **Perfumeryi Aleksandra Lipinka** Wierzbowa i róg Niecałej i u **Marcelogo Plac Teatralny Nr. 8** i u **Jana Kalinowskiego** Krak. Przedmieście Nr. 65.

PASTILLES

VICHY-ETAT

aux Sels Naturels extraits des Eaux

Vendues en boîtes métalliques scellées

MASZYNY dla Cegielni,

fabryk wyrobów **zdunskich**,
fabryk wyrobów **szamotowych**,
dostarcza 658r

L. Schmelzer w Magdeburgu.

ROWERY

pierwszorzędnej angielskiej fabryki 797

The Rudge Cycle Company Limited

W COVENTRY,

szosowe, półwyseigowe i wyseigowe, na gumach pneumatycznych. — Nagrodzone złotymi medalami, poleca po cenach umiarkowanych reprezentant na Królestwo Polskie

Jan Hilknier,

Warszawa, Nowo-Miodowa № 2.

Ludwik Hilknier,

WARSAWA,

Krakowskie-Przedmieście Nr 5,

wprost Uniwersytetu, poleca:

WELOCYPEDY

najstynniejszych angielskich fabryk

Humber & Co. Ltd.,
Premier Cycl Co. Ltd.,
Hillman, Herbert & Cooper & Seidel & Nauman,

od Rs. 125,
na sezon 1894 roku.

CENY NAJNIŻSZE. 866r
Cenniki bezpłatnie.

Odznaczone na Wszechświatowej Wystawie w Chicago Wysokim Medalem

WINA BRACI KEMPNERÓW

w Warszawie, Długa Nr 5,

22r

są do nabycia w znaczących handlach win w Warszawie i na prowincji.

Kaucjonowane i przez Rząd zatwierdzone

Warszawskie

PRZEDSIĘBIORSTWO POGRZEBOWE

F. ŚWIEJKOWSKI,

136 Marszałkowska 136.

32 Senatorska 32.

Załatwia najakuratniej **KOMPLETNE POGRZEBY, EKSHUMACJE, PRZEWOŻENIE ZWŁOK**, jak również buduje groby, stawia pomniki podług nowych przepisów. Na składzie posiada wielki wybór sarkofagów, trumien metalowych i drewnianych, wieńców, ubiorów pośmiertnych: **SPECJALNA PRACOWNIA UBIORÓW ŻAŁOBNYCH i KAPELUSZY** i t. p.

740

Wysyła trumny na żądanie natychmiast za Należną.

Jodowo-Solanka **Kapiele Hall** Górna Austria

Najsilniejsze Jod i Solanki na Kontynencie na skrofuly i te ogólne i specjalne choroby, w których jod okazuje się ważnym czynnikiem leczniczym. — Znakomite urządzenie kuracyjne (Kąpiele i picie wód, Inhalacja, masaże, Kąpiele). — Bardzo dobre warunki klimatyczne, st. kolei żel., droga przez Linz n. Dunajem, albo Styria.

Sezon od 15 Maja do 30 Września (Obsługa kąpielowa i od 1 do 15 Maja również).

241r
Detaiczne prospekty w kilku językach przez Dyрекję Kąpielową w

Bad-Hall.

Lodownie pokojowe, Maszynki do lodów, Prysznic pokojowe, Wanny do kąpiei, Wózki dla dzieci, Wózki dla chorych, Łóżka, Kołyski i Umywalnie żelazne, Meble ogrodowe, Lichтары i Sikawki, Naczynia kuchenne, emaljowane oraz wiele przedmiotów do domowego użytku,

poleca!

Alfred Orthwein,

930

Czysta Nr. 8.

WINDY

(Aufzüge)

(FAHRSTÜHLE).

dla elektrycznych, hydraulicznych transmisji i obsługi ręcznej, do przenoszenia osób i ciężarów z doskonałymi przyrządami bezpieczeństwa,

PATENTU „FLOHR“

(Krahne, Winden, Flaschenzüge, Versenkungen)

419r

ACCUMULATOR — ANLAGEN,

dostarcza jako wieloletnią specjalność

Fabryka Maszyn Carl Flohr, Berlin N.

Najstarsza fabryka specjalna, zatrudniająca 300 robotników i urzędników.

Okolo 4,000 sztuk wszystkich systemów dostarczonych.

Referencje: ŁÓDZ: J. Birnbaum et Comp., Hirschberg et Wilczynski, M. Silberstein, W. Stolaroff, Carl Steinert, Gampe et Albrecht, B-cia Baruch, Jarociński. — **PABIANICE:** Krusche et Ender. — **WARSAWA:** Rapacki i S-ka. — **CZĘSTOCHOWA:** Motte Meiliassou et Caullier et Delaoutre. — **MOSKWA:** M. Drösemeier, P. Wiszniakow et A. Szamezyn Steffen et Lehmann, Klinika uniwersytecka, Morozow i Synowie. — **ST. PETERSBURG:** Pałac Princessia Lieven, Hotel d'Europe, Ministerjum Finansów i w. i.

GŁÓWNY ZARZĄD

Towarzystwa Wzajemnego Ubezpieczenia na Życie

„NEW-YORK“

ma zaszczyt podać do publicznej wiadomości, wobec rozszerzania fałszywych wieści, że:

1) prowadzi swoje operacje w Rosji i w Królestwie Polskiem i nadal i zawiera ubezpieczenia z corocznym udziałem w zyskach na poprzednich warunkach, przyczem dywidendę wypłaca już po upływie pierwszego roku ubezpieczenia.

i 2) na mocy punktu IV Najwyżej zatwierdzonego postanowienia Komitetu Ministrów z dnia 25 Marca 1894 r., wszystkie umowy asekuracyjne, zawarte z Towarzystwem z uzbieraniem zysków pozostają w sile i Towarzystwo jest za nie odpowiedzialne.

1139

Medale z roku 1881, 1884 i 1885

OBICIA

665r papierowe w wielkim i zupełnie nowym wyborze, są na składzie Fabryki Parowej

Br. Tarnopol,

od 8 kop. do rs. 5 za rolkę.

Ceraty różne i Rolety do okien.

Warszawa, Miodowa Nr 3.

Sędzia-Komisarz

masy upadłości Abrama M. Gliksohna, kupca w m. Łodzi. Na zasadzie art. 480 kod. handl. wzywa wszystkich wierzycieli upadłego Abrama M. Gliksohna, aby w d. 20-cm czerwca (2-go lipca) r. b., o godz. 12-iej w południe stawili się w wydziale spraw postępowania uproszczonego sądu okręgowego w Piotrkowie, celem przedstawienia listy kandydatów na syndyków tymczasowych, potrójnej w stosunku liczby, jakiej zamawiania uznają potrzebę.

Piotrków 8/20 czerwca 1894-go r.

Członek sądu (podpisano) **Kołoźów.**
Za zgodność z oryginałem: Kurator masy **Dobrosław Kleyna,**
adw. przysięgły.

PANIE znajdują względnie i tanie przyjęcie i troskliwe pielęgnowanie, osobne pokoje, kąpiele w domu. Akuszerka wdowa Speer, Wrocław, Alte Taschenstr. 20.
855r

Nowości

poleca firma

Françoise & Annette,

ulica Niecała Nr 5, 1-sze piętro.

BRUSTHALTERY

podtrzymujące biust.

848r

SZELKI HYGIENICZNE

do prostego trzymania się.

GORSETY wszelkiego rodzaju.

Od
rs. 4
do rs. 12
Krokiety
na 8 osób.
LAWN-TENNIS,
Rakiety, Piłki.
MAGAZYN
Juljana Müller
Senatorska 24. 857r

Twarde i bez folgi nowe sztuczne

Brylanty,

nagrodzone złotym medalem w Chicago.

Najdoskonalsza imitacja, która szlifowaniem, ogniem i grą kolorów, nie ustępuje prawdziwym, a ponieważ są one twarde i bez folgi w zatem nie możebnem odróżnić ich od prawdziwych.

W złotej i srebrnej oprawie: **Pierścionki, Kolczyki, Broszki, Bransoletki, Szpilki** etc., sprzedaje skład fabryki 427r

„Paryzka Kompanja“

w Warszawie, róg Ogródowej i Białej № 10, Ilustr. katalogi wysyłają się za 14 kop.

Wykonawcy testamentowi s. p. dra **Józefa Chwiećkowskiego,**

zawiadamiają niniejszem, iż strony interesowane z podaniami dotyczącymi rozporządzeń testatora zwracają się winny:

- w przedmiocie premij na wydawnictwa dzieł popularnych przyrodniczych do dra Konrada Chmielewskiego w Nałęczowie;
- w przedmiocie stypendjów dla studentów wydziału medycznego, do profesora Włodzimierza Brodowskiego, Smolna № 21;
- w przedmiocie udzielenia zapomóg, szczególnie uzdolnionym uczniom zakładów technicznych lub rzemieślniczych do podpisanego adwokata przysięgłego przy ulicy Świętojerskiej pod № 16-ym zamieszkałego.

Dominik Anc.

1140

Składy w Warszawie **M. STANKIEWICZ**

Nowo-Senatorska № 2,

w ŁODZI

S. FELIKS.

Piotrkowska № 23. 1037

Na fabrykę

obszerne zabudowania i teritorium fabryczne, dom mieszkalny i ogród położone przy szosie 2 1/2 wiorsty od krańca miasta, do sprzedania. Wiadomość Marszałkowska № 134, u Ludw. Reineke & Co. 840r

WYPRZEDAŻ

Z powodu zmiany firmy i objęcia przez nas magazynu towarów bławatnych dawniej pod firmą

RUSKA MANUFATURA.

Krakowskie-Przedmieście Nr 7,

urządzamy wyprzedaż częściową dotychczasowych zapasów, celem opróżnienia miejsca dla nowo przybyć mających towarów krajowych i zagranicznych.

Rzeczona wyprzedaż rozpoczęła się we Wtorek, t. j. od dnia 19 Czerwca i trwać będzie do końca bieżącego miesiąca. 830r

Teofil Weiss i S^{ka}

Wydział Rekomendacji Pracy,

Towarzystwa Wzajemnej Pomocy Współpracowników Handlowych i Przemysłowych miasta Warszawy (29 Świętokrzyska 29),

podaje do wiadomości WW. Panów Kupców i Przemysłowców, że ma do umieszczenia bucharów, korespondentów, pomocników kantorowych, kasjerów, magazynierów, inkasentów, agentów na miasto, podróżujących, ekspedjentów sklepowych różnych branż, buchalterki, kasjerki, ekspedjentki.

Bliższe szczegóły udziela Biuro Wydziału od godziny 9-ej do 2-ej i od 7-ej do 10-ej wieczorem.

Ubezpieczenia na Życie w Towarzystwie Ubezpieczeń

„JAKOR”

Najwyżej zatwierdzonem w roku 1872.

Kapitał zakładowy i zapasowy przeszło 4,000,000 rubli.

PRZYKŁAD. Ojciec rodziny, liczący lat 35 ubezpiecza się na kapitał **Rs. 10,000**, wypłacalny po jego śmierci, jego żonie, dzieciom lub osobie przez niego wskazanej.

Za ubezpieczenie to płaci co kwartał składkę w kwocie Rs. 68 i korzysta według swojego uznania, albo z oddzielnych ulg na wypadek niezdolności do pracy, albo też z 7-io procentowego rabatu.

Ubezpieczenia przyjmują się od 1,000 do 50,000 rubli na życie jednej osoby.

Kapitał poręczony Towarzystwo wypłaca nawet w razie śmierci ubezpieczonego w skutek choroby epidemicznej.

Odpowiedzialność Towarzystwa w razie niezdolności do pracy rozpoczyna się z chwilą zawarcia ubezpieczenia.

Przy ubezpieczeniu się z udziałem w zyskach Towarzystwa, wypłata pierwszej dywidendy następuje po 3-ich latach ubezpieczenia.

Deklaracje przyjmuje i udziela wszelkich żądanych wyjaśnień **Warszawska Generalna Reprezentacja (Zabia Nr 4, pałac Ordynacji Hr. Zamoyskiego), oraz wszyscy Agenci Towarzystwa „Jakor.”** 530r

Potrzebni są **zdolni Agenci.**

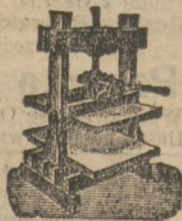

PRASY

wszelkiego rodzaju, formy, wielkości i siły druku do wszelkich możliwych użytków, przygotowują jako specjalność fabryki maszyn

Ph. Mayfarth & Comp.,

Frankfurt n/M., Berlin N. Chaussestrasse 2 E.
Katalogi gratis i franco. 755r

Skradziono

w nocy z wtorku na środę, w wagonie klasy II-ej w drodze z Małkini do Grodna, czarna skórzana torbka z pieniędzmi, weksłami i innymi papierami. Uprasza się o odesłanie torbki z dokumentami pod adresem: Emil Hagon, Moskwa, ulica Suwarowska, dom Nosowych, lub do hotelu Niemieckiego w Warszawie. 1142

Do wdzierżawienia

Ogród owocowy

(około 1000 drzew wyborowych gatunków), w majątku Trąbki, w odległości 3 wiorst od Pilawy, stacji Drogi Nadwiślańskiej. — Bliższa wiadomość na miejscu do dnia 28 bieżącego miesiąca. 1137

Nowo-wypuszczony gatunek PAPIEROSÓW

„CARMEN”

z najlepszego tureckiego tytoniu **Dubeku**, w białej francuskiej bibułce, poleca

Fabryka Tabaczna

BRACI POLAKIEWICZ,

CENA: 10 sztuk — 10 kop.
5 sztuk — 5 kop.

Do nabycia we wszystkich składach tytoniu i dystrybucjach, w Warszawie i na prowincji. 737r

Własnej fabryki

Lakiery olejne i spirytusowe

w różnych kolorach i bezbarwne.

FARBY OLEJNE,

tarte na przedkoszonym pokoście, przygotowane wprost do użytku.

POKOSTY CZYSTE

wyborne schnące,

WERNIKSY

do obrazów olejnych, oraz Werniks do ram złożonych, poleca firma

Ludwik Spiess i Syn.

Skład główny przy placu Teatralnym, obok kościoła PP. Kanoniczek № 464—5.

Filja przy ulicy Marszałkowskiej № 140. 1048

TRENCZIN-CIEPLICE.

To zdrojowisko zostało od powodzi na dolinie rzeki Wagi **zupełnie ochronione**, ponieważ jest od niej pół godziny odległym. — Ruch kolejowy nie ustał, utrzymuje go się raczej aż na dalej przez 880r

Węgierski Hradisz Vlarapass.

Willa w Łyszkowicach,

do sprzedania na dogodnych warunkach, wskutek zmiany interesów rodzinnych, z ogrodami 1½ morg. owocowym i kwiatowym, bardzo ładnie urządzone. — Las o wiorstę oddalony. Lekarz, apteka, poczta i wszelkie produkty w miejscu. — Wiadomość przez Skierniewice w Łyszkowicach, w Zarządzie rybołówstwa. 1040

Grand Hotel w Krakowie.

Apartamenty i pokoje z całym tym tegoczesnym komfortem urządzone, począwszy od 1 złr. do 9 złr. — Czytelnia z pismami Warszawskimi. — Restauracja wykwintna. 1032

E. Chronowski.

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Ostatnie dni

zupelnej likwidacji z powodu zmiana
 lokalu i artykułow, zmuszają
 mnie do urzadzenia

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Taniej sprzedaży

pozostalych towarow.

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Kortow kolorowych

krajowych i zagranicznych na me
 kie i damskie kostjomy, okolo
600 arsz.

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Damskich

materiałow kostjumowych z czy
 stej welny, okolo **1,000 arsz.**

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Granatowej

welny i kortow kostjumowych i na
 mundurki, okolo **500 arsz.**

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Kortow

na kostjomy damskie, przewaznie
 w jasnych kolorach, okolo **1,000**
 arszynow.

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Czarnych Kortow

szerokich, okolo **300 arszynow.**

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Wielki wybor

Buretow meblowych,

Serwet, Chodnikow,

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Kolder i Der.

Pozostale zapasy

Firanek, Flaneli

i Resztek

za bezcen.

NADZWYCZAJNA OKAZJA

 ul. Hr. Kotzebue 2,
 Gustaw Arnold.

Wszystko

jako w ostatecznym terminie
 zdania lokalu zmuszony jestem
 zbyc

!! za kazda cene!!

**Kto zechce korzystac zdumiony be
 dzie prawdziwa taniaoscia!**

SKLAD WEDLIN

F. EBERLEINA,

egzystujacy od 1840 roku

przy ulicy Senatorskiej № 2 (dom p. Buyno),

PRZENIESIONY
zostal

1132

do domu W-go Piotrowskiego przy ulicy

NOWO-MIODOWEJ Nr 2.

UBEZPIECZENIE

od

nieszczesliwych wypadkow

W Towarzystwie Ubezpieczen

ROSSJA

Najwyzej zatwierdzonem w 1881 r.

Kapital zakladowy i rezerwy 20,500,000 rs.

PRZYKLAD: 40-stoletnia osoba zawiera ubezpieczenie od nieszczesliwych wypadkow, mogacych sie zdarzyc podczas podrzy, wyjazdow, przechadzek, na polowaniu, na lodzie i wodzie, pozarze itp. w ogole wszedzie, w domu i po za domem, placac rocznej skladki asekaracyjnej 38 rs. 60 kop.

Za taka skladke Towarzystwo ubezpieczen „Rossja” gwarantuje w razie nieszczesliwego wypadku:

- 1) W razie smierci rodzinie zmarlego lub innej uprzednio wskazanej osobie **kapital 6,000 rs.**
- 2) W razie kalectwa lub w ogole utraty zdolnosci do pracy na eate zycie, samemu poszkodowanemu **dozywotnia pensje do 800 rs.**
- 3) W razie czasowej niezdolnosci do pracy jemuż samemu **dziennie wynagrodzenie do 6 rs.**

Ubezpieczenia moga byc zawierane z warunkiem zwrotu wszystkich wploszonych skladek po dojsciu ubezpieczonego do 65 lat wieku lub w razie wczesniejszej jego smierci.

Ubezpieczajacy biora udzial w zyskach Towarzystwa.

W dniu 1 Stycznia 1894 roku w Towarzystwie „Rossja” bylo u. ubezpieczonych od nieszczesliwych wypadkow za polisami rocznymi **124,359 osob**, na summy: r. b. 90,738,146 na wypadek smierci, r. b. 115,406,432 na wypadek inwalidnosci i r. b. 23,959 ns wypadok czasowej niezdolnosci do pracy.

Na rok 1894 dywidenda dla ubezpieczajacych wynosi 15%

Deklaracje na ubezpieczenia przyjmuje i wszelkiego rodzaju objaśnien udziela Zarzad w w St.-Petersburgu (Wielka Morska № 37), Jeneralna Reprezentacja w Warszawie (Niecala № 8) i Agentury w miastach Państwa. 1134

JASZCZURÓWKA w Tatrach.

Jedyna cieplica na polskich ziemiach tuż obok Zakopanego.

Zalecona przez Tow. lekarskie jako tanizujace miejsce pobytu, odznaczona srebrnym medalem za wzorowe urzadzenie kapieli w basenach.

Pokoje mieszkalne swiezio urzadzone z komfortem, przy zatrzymaniu dotychczasowych cen.—Restauracja p. Górskiej w pieknym hotelu, z duza sala balowa fortepianem, przy skromnych cenach daje smaczny wikt i zdrowe napoje.

Znane to uzdrowisko, uroczu wśród lasow polozone ma śliczne spaceru i przy swobodzie miejskiej ofiaruje wszelkie wygody.

Dla dogody gości i kierownictwa sluzby, angazowana dyrektorka, która przyjmujze zgloszenia pod adresem: M. Zemanek do 1 Lipca w Krakowie, ul. Zwierzyniecka 29, później w Jaszczurówce, poczta Zakopane.

Na wybornej drodze do Zakopanego kursuje regularnie własny omnibus, również można zamówić wygodny powóz.—Droga krajowa do Lysiej w obrębie zakładu zupełnie ukończona ułatwia dalsze wycieczki.

Taks kuracyjnych niema.—Sezon od 15 Czerwca do 15 Wrzesnia.

Zarzad dobr Ponorin.

BILANS

TOWARZYSTWA UBEZPIECZEŃ „ROSSYA”

Aktywa. po dzień 1 Stycznia 1894 roku. Passywa.

	Ruble i kopiejki					Ruble i kopiejki			
Rachunek Kasy:					Rachunek kapitału zakładowego:				
gotowizna			50,786	54	16,000 akcji po 250 rs.			4,000,000	—
Rachunki bieżące:					Rachunek kapitału rezerwowego:				
należność w różnych Bankach	441,709	68			pozostało po dzień 31 Grudnia 1893 r.			214,682	70
u Korespondentów.	75,899	25	517,608	88	Rachunek kapitału zapasowego dla regulowania różnic kursu.				
Rachunek papierów procentowych:					pozostało po dzień 31 Grudnia 1893 r.			502,186	08
wartość papierów publicznych, własnością Towarzystwa będących	19,307,464	07			Rachunek rezerwy premij działu życiowego:				
wartość kuponów nie zrealizowanych po dzień 1 Stycznia 1894 roku po potrąceniu 5% podatku skarbowego	237,394	97	14,544,859	04	odłożono na rok 1894			14,019,810	94
Rachunek na zastaw polis życiowych:					Rachunek rezerwy premij działu ogniowego:				
wydano pożyczek na zastaw polis			1,518,595	74	odłożono na rok 1894			475,086	08
Rachunek pożyczek na zastaw papierów procentowych:					Rachunek rezerwy premij działu transportowego:				
wydano pożyczek			790,000	—	odłożono na rok 1894			60,000	—
Rachunek nieruchomości:					Rachunek rezerwy premij działu nieszczęśliwych wypadków:				
wartość domów Towarzystwa			2,942,651	58	odłożono na rok 1894			131,083	86
Rachunek agentów działu ogniowego:					Rachunek zadatków działu życiowego i od nieszczęśliwych wypadków:				
należność od tychże po d. 1 Stycznia 1894 r.			* 488,502	66	zadatki na rachunek nowych ubezpieczeń			17,425	78
Rachunek agentów i dłużników działu transportów:					Rachunek nieuregulowanych strat ogniowych:				
należność od tychże			** 433,214	26	nieuregulowane straty			221,026	84
Rachunek agentów działu życiowego i nieszczęśliwych wypadków:					Rachunek nieuregulowanych strat transportowych:				
należność od tychże			69,056	33	nieuregulowane straty			93,978	77
Rachunek Towarzystw reasekuracyjnych:					Rachunek nieuregulowanych strat życiowych:				
należność od tychże			90,559	55	nieuregulowano strat			99,844	68
Rachunek sum przechodnich:					Rachunek nieuregulowanych strat działu wypadków:				
depozyta w kasach rządowych	210,265	32			nieuregulowano strat			52,719	97
wydatkowane na rok 1894	11,988	08	222,248	40	Rachunek podatków:				
Rachunek ruchomości:					pozostało do wniesienia			52,150	18
wartość urzędzenia w Zarządzie i Oddziałach Towarzystwa			25,000	—	Rachunek Towarzystw reasekuracyjnych:				
Rachunek marek stemplowych:					należność tychże			802,981	84
pozostałość			510	50	Rachunek zysków z ubezpieczeń na wypadek śmierci z udziałem w zyskach:				
					pozostało z lat poprzednich	126,202	29		
					doliczono procentów za rok 1893	7,952	86		
					odłożono za rok 1893	56,995	22	101,150	87
					Rachunek zysków z ubezpieczeń na dożycie z udziałem w zyskach:				
					pozostało z lat poprzednich	257,815	90		
					doliczono procentów w 1893 roku	11,743	73		
					odłożono za 1893 rok	56,391	75	325,951	98
					Rachunek dywidendy akcjonariuszów:				
					nie podniesiona dywidenda od akcji za 1887, 1889, 1890, 1891 i 1892 r.			1,161	—
					Rachunek dywidendy Ubezpieczonych:				
					pozostało niewypłaconej dywidendy z działu życiowego i od nieszczęśliwych wypadków			39,497	46
					Rachunek dochodu z domów:				
					otrzymano komorne za rok 1894			8,321	41
					Rachunek procentów od pożyczek na zastaw polis w dziale życiowym:				
					otrzymano procentów od pożyczek na 1894 rok			99,961	18
					Rachunek procentów od pożyczek na zastaw papierów procentowych:				
					otrzymano procentów od tychże pożyczek za 1894 r.			74,552	94
					Rachunek kasy oszczędności urzędników:				
					należy się na d. 31 Grudnia 1893 r. *)			5,640	16
					Rachunek zysków i strat				
					otrzymano zysku w 1893 r.			326,572	44
					*) Kapitał kasy Oszczędności Urzędników po d. 1 Stycznia 1894 r., wynosi rs. 34,981 k. 47.				
			21,693,593	48				21,693,593	48

31 Grudnia 1893 roku w Towarzystwie „ROSSYA” było w sile:

Ubezpieczeń życiowych: osób 28,246, dla których zaasekurowano kapitał na sumę rs. 75,232,850 i rs. 38,816 k. 15 renty.

Ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków: liczba osób 124,359, dla których ubezpieczono:

na wypadek śmierci rs. 90,738,146;

na wypadek inwalidności rs. 115,406,432,

i dziennego wynagrodzenia na wypadek czasowej utraty zdolności do pracy rs. 23,958 kop. 99.

Dywidenda ubezpieczonych na 1894 rok wynosi:

dla ubezpieczeń życiowych na wypadek śmierci: 12%;

dla ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków: 15%.

1138

Buchalter główny: **J. Golubiew.**

Zarządzający sprawami Towarzystwa **R. Penl.**

Za zgodność z oryginałem: Zarządzający Warszawską Jeneralną Reprezentacją, **H. Barytski.**

OBRACHUNEK TOWARZYSTWA UBEZPIECZEŃ „ROSSYA”

za rok 1893.

Rozchód.

RACHUNEK OGÓLNY PRZYCHODU I ROZCHODU.

Przychód.

I. Ubezpieczenia na życie.		Ruble i kopiejki	
Wypadki śmierci w 1893 r.	Rs. 244,460 k. —	207,460	—
Udział w nich innych Towarz. Rs.	37,000 k. —	244,828	—
Wyplata kapitałów wyekspirowanych rent dożywot.	200,489	200,489	16
Wykup polis i zwrot premij		218,830	30
Prowizja agentów, po potrąceniu komisowego za reasekurację		18,711	42
Wynagrodzenia lekarzy		2,008,762	10
Dodano do rezerwy premij z roku zeszłego		113,886	97
Odłożono na dywidendę dla ubezpieczonych			
II. Ubezpieczenia od ognia.			
Pogorzele w r. 1893	Rs. 1,901,289 k. 78	692,726	80
Udział w nich innych Towarz. Rs. 1,208,562 k. 98			
Prowizja agentów, po potrąceniu komisowego za reasekurację		83,434	12
Koszta sporządzenia planów i znaków ubezpieczeń		35,225	54
Rezerwa premij na r. 1894		476,035	08
III. Ubezpieczenia transportów.			
Straty w r. 1893	Rs. 775,850 k. 36	279,784	89
Udział w nich innych Towarz. Rs. 496,065 k. 97			
Prowizja agentów, po potrąceniu komisowego za reasekurację		37,722	49
Rezerwa premij na r. 1894		60,000	—
IV. Ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków.			
Straty w r. 1893	Rs. 167,279 k. 50	166,229	50
Udział w nich innych Towarz. Rs. 1,050 k. —			
Prowizja agentów po potrąceniu komisowego za reasekurację		41,512	94
Pensje i koszta podróży inspektorów		19,368	24
Rezerwa premij na r. 1894		122,666	50
Odłożono na dywidendę dla ubezpieczonych		8,367	36
V. Wydatki ogólne.			
Wydatki bieżące: gildyjne, pensje, wynajem lokali, rozjazdy, portorja, druki i t. p., ze wszystkich działów ubezpieczeń		305,536	56
Przeznaczono na kasę urzędników, zgodnie z uchwałą ogólnego zebrania pp. akcjonariuszów z d. 24 kwietnia 1891 r.		5,430	07
Spisano pozostałe na rachunku inwentarza Towarzystwa i urzędzenia nowego lokalu		72,453	00
Należności wątpliwe		9,903	12
Podatek skarbowy		18,837	13
Zysk za rok 1893			
Z sumy tej, na zasadzie § 57 Ustawy, przenosi się na kapitał zapasowy	Rs. 82,657 k. 24		
Odłożono dla Członków Zarządu i urzędników Towarzystwa Rs. 10,783 k. 04			
Na dywidendę dla pp. Akcjonariuszów (Rs. 17 k. 50 za akcje) Rs. 280,000 k. —			
Na rachunek zysków i strat 1894 r. Rs. 3,132 k. 16			
	Rs. 326,572 k. 44	5,828,773	83

I. Ubezpieczenia na życie.		Ruble i kopiejki	
Zysk przeniesiony z roku 1892		4,353	14
II. Ubezpieczenia od ognia.			
Zebrano premij w 1893 r.	Rs. 2,700,919 k. 79	2,604,818	02
Zapłacono za reasekurację	Rs. 96,101 k. 77	631,632	44
Procent od rezerwowanej i zebranej premij			
III. Ubezpieczenia transportów.			
Rezerwa premij z r. 1892		898,178	67
Zebrano premij w 1893 r.	Rs. 2,756,819 k. 38	1,107,058	33
Zapłacono za reasekurację	Rs. 1,649,761 k. 05		
IV. Ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków.			
Rezerwa premij z r. 1892		20,000	—
Zebrano premij w 1893 r.	Rs. 1,068,393 k. 14	432,497	96
Zapłacono za reasekurację	Rs. 635,895 k. 18		
V. Procenty.			
Otrzymano procentów od kapitałów, pożyczek na polisy, pożyczek na papierach procentowych	Rs. 753,578 k. 70		
Otrzymano czystego dochodu z własnych nieruchomości Towarzystwa	Rs. 135,803 k. 34	889,382	04
Po potrąceniu procentów, przypadających na ubezpieczenia życiowe		651,829	03
		5,828,773	83

Zakład dla chorych na oczy

D-ra med. Michała Kępińskiego, Melańska 18.
 Prowadzony przez okulistów dr. Wł. Garlińskiego i dr. M. Kępińskiego, przyjmuje chorych na stałe pomieszczenie na salach ogólnych po rs. 1 kop. 50, a w pokojach oddzielnych po rs. 2—4 dziennie. — Przychodzącym chorym udziela się porady od godz. 10—2-ej za opłatą 30 kop.

WODY MINERALNE NATURALNE.
 Skład Wód Mineralnych Naturalnych

D-ra T. HEINRICHA

W WARSZAWIE,
 przy rogu ulicy Wierzbowej i Senatorskiej istniejący.

Mam honor zawiadomić WW. Doktorów i Szanowną Publiczność, że w ciągu całego sezonu picia wód, skład otrzymuje co kilka tygodni bezpośrednio od Dyrekcji wszystkich źródeł świeże transporty tychże wód. Wskazówki o zachowaniu się przy kuracji wodami mineralnymi, broszury ze źródeł przesyłane, wydają się na żądanie bezpłatnie.

Bracia Henneberg,

Wyroby platerowane i brązowe

Wielki wybór przedmiotów do codziennego użytku, oraz wykwintnych artykułów służących do ozdoby, za których trwałość i staranne wykończenie, długoletnia firma zapewnia wszelką gwarancję.

Znane od wielu lat Sztućce z białego metalu, grubo srebrzone, przez naszą firmę wprowadzone.

Składy w Warszawie:

Główny, Hotel Europejski. — Filja, róg Trębackiej i Krak.-Przedm.
 Wyprawy, prezenty, upominki jubileuszowe, na różne ceny przystępne.

NAJWYŻEJ zatwierdzone Towarzystwo Akcyjne
 St.-Petersburskie Laboratorium Chemiczne,

Izmajłowski Prospekt Nr 27,
 Medal Złoty, Paryż r. 1889,

OCET TOALETOWY.

Skutkiem różnorodnych swych własności kosmetycznych, stał się jednym z najużyteczniejszych przedmiotów toaletowych.

Ocet Toaletowy Violette de Parme
 Karbolowy Ocet Toaletowy.
 Ocet Toaletowy de la Noblesse.

Kupujący raczą zwracać uwagę na Cechę Fabryczną tu obok zamieszczonej i wymagać autentyczności firmy.

„St.-Petersburskie Laboratorium Chemiczne.”

Wyroby St.-Petersburskiego Laboratorium Chemicznego, są do sprzedania we wszystkich znaczniejszych Perfumerjach i Składach Materjałów Aptecznych.

Lokomobile, Młocarnie i Elewatory,

z najlepszej angielskiej fabryki

Marshall, Sons & Co. Ltd., Gainsborough,

poleca

D. Wachtel, Wrocław (Szlask),

Główny Reprezentant na Królestwo Polskie.

509r

